

درس مدرسه شبیه

پیام سه فرشته

وزارت فرشته چهارم - هشدار نهایی

تولید: اداره مدرسه سبت وزارت فرشته چهارم - هشدار
فینال - برزیل

درس - 1 انجیل ابدی

متن پایه: «کتاب گام‌های تا مسیح»، فصل - 1 الن جی وایت.

آیه طلایی: «و فرشته دیگری را دیدم که در میان بهشت پرواز می‌کرد و انجیلی جاودانی داشت که به ساکنان روی زمین و هر قوم و قوم و زبان و قوم بشارت دهد.»
آپوک. 14:6

یکشنبه

"و فرشته دیگری را دیدم که در میان بهشت پرواز می‌کرد و او انجیلی داشت." Apoc. 14:6

کلمه «انجیل» به معنای «مژده» است. همان اصطلاحی که در اصل به عنوان بشارت ترجمه شده است، هنگامی که عیسی گفت: "روح خداوند... مرا مسح کرد تا بشارت دهم" (لوقا، 18:4 همچنین به عنوان "مژده" در آیات دیگر استفاده می‌شود: "فرشته" ... به آنها گفت: نترسید. اینک بشارت شادی بزرگی را به شما می‌دهم که برای تمامی قوم خواهد بود، زیرا امروز در شهر داوود نجات‌دهنده‌ای برای شما متولد شد که مسیح خداوند است.» (لوقا، 11، 2:10 فرشته این مژده را چنین خلاصه کرد: "امروز در شهر داوود نجات‌دهنده‌ای برای شما متولد شد که مسیح خداوند است." «او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد داد» (متی، 1:21 بنابراین، انجیل به ما عیسی را به عنوان مسیحی که آمد تا ما را از گناهانمان نجات دهد، اعلام می‌کند. "گناه تخطی از شریعت است" (اول یوحنا، 3:4) از این رو می‌فهمیم که عیسی آمده تا ما را از تخطی از شریعت نجات دهد و ما را مطیع آن کند. برای اینکه این اتفاق بیفتد، ما باید قدرتی را دریافت کنیم که در اختیار نداریم.

پولس گفت: "من در زیر گناه فروخته شده‌ام" (روم، 7:14) قدرتی که ما را از گناه رها می‌کند «مسیح، قدرت خدا» است (اول قرنتیان، 1:24) بنابراین، مژده انجیل، اعلام آمدن مسیح است، قدرت خدا برای نجات ما از تجاوز، نافرمانی، ده فرمان.

1) انجیل چیست؟ (روم، 1:16)

ج: «من از انجیل شرم نمی‌کنم، زیرا این قدرت خداست برای نجات هر که ایمان دارد» (رومیان، 1:16)

2) برای دریافت قدرت خدا و نجات به چه کسی باید ایمان بیاوریم؟

ج: «به خداوند عیسی ایمان بیاورید و شما و خانه‌تان نجات خواهید یافت» (اعمال رسولان 16:31) «و در هیچ کس رستگاری نیست. زیرا هیچ نام دیگری در زیر آسمان به مردم داده نشده است که به وسیله آن نجات یابیم» (اعمال رسولان 4:12).

دوشنبه

"و فرشته دیگری را دیدم که در وسط بهشت پرواز می کرد ...". Apoc. 14:6.

(1) انجیل در کجا باید موعظه شود؟

الف: «و این انجیل ملکوت در سراسر جهان به عنوان شاهی برای همه ملت‌ها موعظه خواهد شد» (متی 24:14).

یوحنا فرشته ای را دید که برای موعظه انجیل در آسمان پرواز می کرد. واقعیت این است که اگر اتفاقی در آسمان بیفتد، هرکسی که بخواهد می تواند آن را ببیند. در این زبان، خدا آرزوی خود را آشکار می کند که مژده انجیل، مسیح به عنوان قدرت خدا برای رهایی ما از گناه، به همه موعظه شود. "خدا... مایل است که همه انسانها نجات یابند" (اول تیم. 4، 2:3 عیسی به هر یک از ما می گوید: "به تمام جهان بروید و انجیل را به همه موجودات موعظه کنید" (مرقس 16:15) او از ما انتظار دارد که در این کار مقدس همه توانمندی های خود را عملی کنیم.

«به سوی گوسفندان گمشده خاندان اسرائیل بروید» (متی 10:6) بنی اسرائیل نگرهبانان سبت بودند. انجیل ابتدا باید به این طبقه از مردم موعظه شود. در کنار دیگران: "شما در اورشلیم و در تمام یهودیه و سامره و تا اقصی نقاط جهان برای من شاهد خواهید بود" (اعمال رسولان 8: 1) در گذشته، به دعوت مسیح پاسخ دادند: "صدای آنها در سراسر زمین و سخنان آنها تا اقصی نقاط جهان" (روم 10:18) پولس گفت که در روزگار او «انجیل... به همه موجودات زیر آسمان موعظه شد» (کولسیان 1:23) و عیسی ما را به همان کار فرا می خواند. فرشته مکاشفه مأموریت داشت انجیل را «به هر قوم، قبیله، زبان و قوم» موعظه کند (مکاشفه 14:6) کلمه فرشته ترجمه اصل آن است که به معنای «پیام‌آور» است. ما فرا خوانده شده ایم تا این پیام آور باشیم.

آیا ما به دعوت شما توجه خواهیم کرد؟

سه‌شنبه

"و فرشته دیگری را دیدم که در میان بهشت پرواز می کرد و انجیل جاودانی برای او بود." Apoc. 14:6.

کلمه ابدی به معنای چیزی است که همیشه هست و هرگز تغییر نمی کند. کتاب مقدس، که از خدا به عنوان ابدی یاد می کند، می گوید: "کسی که هست، که بود و خواهد آمد" (Apoc. 1:8) همینطور انجیل: امروز همان است که در زمان پیدایش بود، و همچنین همان است که می آید. که در آخرین زمان موعظه خواهد شد. در زمان عهد جدید، پولس اعلام کرد که "کتاب مقدس... بشارت را به ابراهیم موعظه کرد" (غلاطیان 3:8) ابرام نزدیک به 2000 سال قبل از پولس زندگی می کرد. و او همان انجیل را دریافت کرد.

در درس یکشنبه مطالعه کردیم که انجیل اعلام مسیح به عنوان قدرت خدا برای رهایی ما از گناه است. پیدایش نشان می دهد که این خبر خوب در عدن، اندکی پس از سقوط آدم، گفته شد. یهوه خدا به مار گفت: «دشمنی خواهیم کرد

بین تو و آن زن، و بین فرزندان و فرزندان. سرت را می‌کوبد و تو پاشنه‌اش را می‌کوبی» (پیدایش 3:15). این اعلامیه بود که یکی از فرزندان آن زن می‌آید و مار شیطان را شکست می‌دهد: سرت را کبود می‌کند. نسل آن مرد عیسی مسیح بود. در لوقا فصل 3، پدر و مادر مادر عیسی یکی یکی ذکر شده است، از پدر بزرگش یوسف، پدر مریم، مادرش. متن ما را به پدر اول می‌برد: آدم (لوقا 3:38). عیسی سر شیطان را بر روی صلیب کالواری مجروح کرد: «او حکومت‌ها و قدرت‌ها را سلب کرد، آنها را آشکارا به نمایش گذاشت و بر روی همان صلیب بر آنها پیروز شد» (کولسیان 2: 15). او که مانند گوسفندی گنگ رنج می‌برد، شرارت شیطان و اصول واقعی حکومتش را آشکارا به نمایش گذاشت و تمام احساس همدردی به نفع آرمان خود را از موجودات مقدس دور کرد. حکومت خدا در صلیب مسیح به عنوان بهتر، عاقل و عادل توجیه شد.

به این معنا، عیسی سر شیطان را زخمی کرد. اما برای صدمه زدن به سر دشمن، عیسی مجبور شد رنج‌های صلیب را تحمل کند. بنابراین به زبان مجازی خداوند فرمود که مار پاشنه پا را کبود می‌کند. زخمی موقتی، اما زخمی که با رستاخیز باشکوه مسیح التیام می‌یابد.

انجیل مسیح که در پیدایش اعلام شد تا زمان رسولان یکسان بود. و خداوند هیچ انگیزه‌ای به ما نمی‌دهد که فکر کنیم او در آخرالزمان تغییر خواهد کرد.

(آیا خداوند انجیل فرستاده شده به انسان را با فرا رسیدن دوران مدرن تغییر می‌دهد؟

ج.: «زیرا من، خداوند، تغییر نمی‌کنم» (مال. 3: 6).

چهارشنبه

و فرشته دیگری را دیدم که در میان بهشت پرواز می‌کرد و انجیلی جاودانی داشت که باید اعلام کند.
آپوک 14:6

خدا مایل است که انجیل اعلام شود، نه مخفی ماندن. هنگامی که آن را دریافت کردیم، او از ما انتظار دارد که آن را به دیگران منتقل کنیم. از آنجایی که انجیل اعلان مسیح است، قدرت خدا، اعلام آن، اعلام مسیح به عنوان رهایی بخش گناهان است.

عدم اعلام آن به معنای اعتراف نکردن به مسیح است. «پس هر که مرا در حضور مردم اعتراف کند، من نیز در حضور پدر خود که در آسمان است اعتراف خواهم کرد. اما هر که مرا در حضور مردم انکار کند، من نیز او را در حضور پدرم که در آسمان است انکار خواهم کرد.» (متی 10:32، 33). بنابراین، هر کسی که توسط مسیح در آسمان اعتراف کند، او را به عنوان نجات دهنده در زمین اعلام خواهد کرد. مسیحی واقعی به عنوان یک مبلغ به دنیا می‌آید. انگیزه او برای اعلام مسیح یک دستمزد نیست، بلکه میل به این است که دیگران نیز نجات دهنده‌ای را که او در عیسی یافت، بیابند. برای استاد کار می‌کند "به طور خودجوش طبق خواست خدا". نه "از روی طمع کثیف، بلکه از روی میل" (اول پطرس 5:2).

(1 ترسویی که از اعتراف به عیسی امتناع می‌ورزد چه بخشی خواهد بود؟

پاسخ: «اما ترسوها و کافران و زشتکاران و قاتلان و زناکاران و ساحران و مشرکان و همه دروغگویان سهمشان در دریاچه ای است که در آتش می سوزد و گوگرد، که مرگ دوم است» (مکاشفه. 21:8)

عیسی از ما خجالت نمی کشید، با وجود اینکه ما گناهان وحشتناک زیادی مرتکب شدیم. آیا ما از او شرمند خواهیم شد؟ برای بهشت چه مایه شرمساری است برای انسانی که با بهای بی نهایت قربانی مسیح نجات یافته است که از اعلام نام نجات دهنده خود امتناع کند! این بزرگترین دلیل بی اعتنایی به تمام فداکاری هایی است که از طرف ما انجام شده است. هیچ کس در این شرایط پیدا نشود. پولس به افسسیان توصیه کرد: «همیشه دعا کنید... با تمام استقامت و تضرع برای همه مقدسین و برای من مراقب باشید تا وقتی دهانم را باز می کنم کلام به من داده شود تا با شجاعت به راز آن پی ببرم. انجیل که من برای آن سفیری در غل و زنجیر هستم تا در آن شهامت داشته باشم که آنطور که باید صحبت کنم» (افس. 18-20). 6: نیز باید همین کار را انجام دهیم. اعتماد به تلاش هایمان برای اعلام عیسی تنها ما را به انکار او مانند پطرس سوق می دهد. تمام قوت ما ضعف در خودمان است. فقط با دریافت نیرو از خدا، شجاعت لازم برای اعلام انجیل را آنگونه که باید صحبت کنیم، خواهیم داشت.

پنج شنبه

«و فرشته دیگری را دیدم که در میان آسمان پرواز می کرد و انجیلی جاودانی داشت که به ساکنان روی زمین بشارت دهد» Apoc. 14:6.

در مکاشفه 6 مکاشفه 6 از ساکنان زمین به عنوان کسانی نام برده شده است که مقدسین را آزار می دهند و می کشند: «و آنها به آواز بلند فریاد زدند که ای فرمانروا، مقدس و راستین، تا کی قضاوت نکنی. و انتقام خون خود را از ساکنان روی زمین بگیریم؟» (مکاشفه. 6:10) در فصل 8، آنها به عنوان یادبود مرگ شاهدان خدا دیده می شوند: «و ساکنان زمین بر ایشان شادی و مسرور خواهند بود. و برای یکدیگر هدایایی خواهند فرستاد، زیرا این دو پیامبر ساکنان روی زمین را عذاب می دادند.» (مکاشفه. 11:10) به این طبقه از مردم است که خدا به ما می گوید که انجیل را در روزهای آخر اعلام کنیم. معلوم می شود که کار چندان امیدوارکننده به نظر نمی رسد. برای کسانی که می خواهند واعظان را بکشند موعظه کنید. اما این همان کاری است که استاد ما عیسی انجام داد: "او نزد خود آمد و خود او را نپذیرفت" (یوحنا. 1:11) او یک بار به رهبران اسرائیل گفت: «شما به دنبال کشتن من هستید که حقیقتی را که از خدا شنیدم به شما گفتم. این را ابراهیم انجام نداد» (یوحنا. 8:40) و به ما تصریح می کند: «بنده از مولایش بزرگتر نیست. اگر به من جفا کردند، شما را نیز جفا خواهند کرد.» (یوحنا. 15:20)

ارزیابی خدا با ما متفاوت است. او آنچه را که امروز انسان است - آزاردهنده و ردکننده فیض - نمی بیند، بلکه آنچه را که به قدرت خود می تواند باشد - مقدس می بیند. او از ما می خواهد که مژده را ارائه دهیم، زیرا اگرچه بسیاری ممکن است دعوت انجیل نجات را رد کنند، بسیاری دیگر آن را خواهند پذیرفت. پیشگویی اشعیا می گوید که عیسی «ثمره کار جان خود را خواهد دید و سیر خواهد شد. با علم او، بنده عادل من بسیاری را عادل شمرده و گناهان آنها را متحمل خواهد شد.» (اشعیا. 53:11) او عشق خود را به ناسپاسان نشان داد و این عشق بسیاری از آنها را متحول کرد و به آنها قدرت داد که فرزندان خدا باشند. ما دعوت شده ایم که مانند او برای روحها کار کنیم، مانند او دشمنان فانی را دوست بداریم. سپس، در پایان همه چیز، ما در شادی او از دیدن ارواح برای ابد نجات یافته، شریک خواهیم شد و سخنان او را خواهیم شنید: «آفرین، بنده.

خوب و وفادار؛ تو بر چیزهای اندکی وفادار بوده ای، من تو را بر بسیاری چیزها حاکم خواهم ساخت. وارد شادی خداوند خود شوید» (متی. 25:21) باشد که همه ما با مسیح در این شادی شرکت کنیم!

جمعه

«و فرشته دیگری را دیدم که در میان آسمان پرواز می‌کرد، و او انجیلی جاودانی داشت تا به ساکنان روی زمین، و به هر قوم، و قوم، و زبان و قوم اعلام کند.» 14:6

خلاصه:

خداوند فرشته ای را فرستاد که در وسط آسمان پرواز می‌کند، زیرا او پیامی دارد که همه باید بدانند. این انجیل جاودانی است، مژده ای که پدر برای ما نجات دهنده ای به نام مسیح عیسی فرستاده است و او قدرت خدا برای نجات است. او هر کس را که به او ایمان بیاورد از گناهانشان، از نافرمانی آنها از شریعت خدا نجات خواهد داد. بله، هرکسی که به عیسی مسیح ایمان داشته باشد، با قدرت خدا که عیسی اعطا می‌کند، از ده فرمان اطاعت خواهد کرد. بنابراین، ما به وضعیت که زمانی نسل بشر از آن سقوط کرده بود، بازمی‌گردیم - از حالت مقدس و شادی که آدم و حوا در آن زندگی می‌کردند. زیرا من مقدس هستم» (لاویان. 11:45)

فرشته انجیل را مستقیماً به همه انسان ها اعلام نمی‌کند، بلکه کار می‌کند تا مردم بیدار شوند و مانند فرشتگان، به عنوان رسولان خدا عمل کنند و آن را اعلام کنند. خداوند مردانی را برای موعظه انجیل منصوب کرد. پولس به غلاطیان گفت: "شما مرا به عنوان فرشته خدا پذیرفتید" (غلاطیان. 4:14) خداوند از ما انتظار دارد که گوینده بشارت باشیم و آن را با شجاعت موعظه کنیم، حتی به جفاگران، دشمنان و تحقیر کنندگان فیض. به افرادی مثل ما؛ به کسانی که روی زمین ساکنند و باشد که ما با اعتماد به قدرت او تلاش کنیم تا این انجیل را به هر قوم، قبیله، زبان و قومی برسانیم. پولس این دعوت را اطاعت کرد: «فیض او نسبت به من بیهوده نبود، اما من بسیار بیشتر از همه آنها کار کردم. اما نه من، بلکه فیض خدا که با من است.» (اول قرتیان. 15:10)

خداوند ما را برکت دهد و ما را به این وظیفه وفادار گرداند. که به فضل او، ما فرستادگان او هستیم. آمین!

درس - 2 اولین پیام فرشته - از خدا بترسید و او را جلال دهید!

آیه طلایی: «و دیدم فرشته دیگری در میان بهشت پرواز می‌کند... با صدای بلند می‌گوید: از خدا بترسید و او را جلال دهید، زیرا ساعت داوری او فرا رسیده است. و او را بپرستید که آسمان و زمین و دریا و چشمه های آب را آفرید.» آپوک. 7، 14:6

برای مراقبه: «به معنای خاص، ادونتیست های روز هفتم به عنوان نگهبانان و حاملان نور در جهان قرار گرفتند. آخرین پیام هشدار به جهانی در حال نابودی به آنها سپرده شد. نور شگفت انگیز کلام خدا بر آنها می‌تابد. به آنها کاری با مهم ترین اهمیت سپرده شد: اعلام اولین، دومین و سومین پیام فرشته. هیچ اثری به این مهمی وجود ندارد. آنها نباید اجازه دهند هیچ چیز دیگری توجه آنها را جلب کند.» رویدادهای نهایی، صفحه. 41

یکشنبه

اعلام حکم

(1) آیا باید حساب زندگی خود را به کسی بدهیم؟

ج: هر یک از ما حساب خود را به خدا خواهیم داد. «و هیچ موجودی در برابر او پنهان نیست. اما همه چیز در برابر چشمان او که باید حساب او را بدهیم برهنه و باز است.» (روم. 14:12؛ عبرانیان. 4:13)

«به نگاه کردن ادامه دادم تا اینکه تختها برپا شد و باستانی نشست. جامه او مانند برف سفید بود و موهای سرش مانند پشم تمیز بود. تخت او، شعله های آتش، و چرخ هایش، آتش سوزان. نهری از آتش از پیش روی او جاری شد. هزاران هزار نفر او را خدمت کردند و میلیون ها میلیون نفر در برابر او ایستادند. قضاوت نشست و کتابها باز شد.» دانیال. 10، 7:9

دانیال دید که داوری در بهشت شروع شد و کتاب ها باز شد. کتاب مقدس می فرماید: «خداوند هر کاری را به داوری خواهد آورد، و هر چیز پنهانی را، خواه خوب و خواه بد باشد.» (جامعه. 14، 12:13 هر کار هر فردی مورد قضاوت قرار خواهد گرفت. و ارزیابی سطحی نخواهد بود: "خدا به وسیله عیسی مسیح اسرار مردم را داوری خواهد کرد" (روم.

(2:16) افکار، نیات و انگیزه ها، گفتار و اعمال، همه چیز به طور کامل بررسی خواهد شد، زیرا «خداوند آنطور که انسان می بیند نمی بیند. زیرا انسان به آنچه در مقابل چشمانش است می نگرد، اما خداوند به دل می نگرد.» (اول سام. 16:7)

همه آثار ما، معلوم و پنهان، صادقانه در کتاب ها ثبت شده است.

مزمور سرا گفت: «سرگردان مرا شمرده ای. اشک هایم را در بطری خود بگذار آیا آنها در کتاب شما نیستند؟» (مزمور. ۵۶:۸) «چشمانت بدن بی شکل من را دید و در کتاب تو همه این چیزها نوشته شده بود که روز به روز شکل می گرفت» (مزمور 139:16) «بنابراین هیچ چیز را قبل از زمان قضاوت نکنید، تا زمانی که خداوند بیاید، که پنهانی های تاریکی را نیز روشن خواهد کرد و افکار دل ها را آشکار خواهد کرد» (اول قرنتیان. 5، 4:کارهای خوب و بد به یک اندازه ثبت می شوند: «خداوند می بیند و می شنود. و یادگاری در حضور او نوشته شده است، برای آنانی که از خداوند می ترسند و برای آنانی که نام او را به یاد می آورند.» (مالک) (3:16) خداوند می گوید: «اینک در حضور من مکتوب است... گناهان شما و پدران شما با هم» (اشعیا. 6، 5:65)

قاعده، معیار عدالت که اعمال هر کس با آن مقایسه می شود تا توجیه یا محکوم شود، قانون مقدس خدا، ده فرمان است. «همه کسانی که بدون شریعت گناه کرده اند بدون شریعت نیز هلاک خواهند شد. و همه کسانی که تحت شریعت گناه کرده اند، توسط شریعت داوری خواهند شد. زیرا کسانی که شریعت را می شنوند در حضور خدا عادل نیستند، اما کسانی که شریعت را انجام می دهند عادل خواهند شد.» (روم. 13، 12، 16:2) از این رو می بینیم که برای تایید در قضاوت، به آمادگی لازم نیاز داریم. به همین دلیل است که فرشته می گوید: از خدا بترسید و او را تسبیح دهید! ما این پیام آمادگی را در طول این هفته مطالعه خواهیم کرد.

دوشنبه

"و فرشته دیگری را دیدم که در وسط بهشت پرواز کرد... با صدای بلند گفت." Apoc. 14:6، 7.

(1) پس از دریافت روح القدس چه اتفاقی برای الیزابت افتاد؟

ج: «الیزابت از روح القدس پر شد و با صدای بلند ندا کرد و گفت: خوشا به حال تو در میان زنان و مبارک است میوه رحم تو! و این را از کجا به من ثابت می کنی؟

من، مادر پروردگارم بیاید و مرا زیارت کند؟ زیرا اینک هنگامی که صدای سلام تو به گوش من رسید، کودک کوچک از خوشحالی در شکم من جست و خیز کرد. خوشا به حال او که ایمان آورد، زیرا آنچه از جانب خداوند به او گفته شده محقق خواهد شد!» (لوقا، 1:41-45)

الیزابت پس از پر شدن از روح القدس قادر به صحبت با صدای بلند شد و کلماتی را با الهام از خدا گفت که در کتاب مقدس ثبت شده و تا به امروز حفظ شده است. صحبت کردن با صدای بلند به معنای قدرت روح است. ما، مانند الیزابت، هنگامی که از روح القدس پر می شویم، از جانب خداوند قدرت می گیریم تا نقش فرشته ای را که با صدای بلند صحبت می کند، ایفا کنیم.

موعظه با صدای بلند نیز به معنای بدون حیا است. بر روی صلیب، "عیسی با صدای بلند فریاد زد و روح خود را تسلیم کرد" (متی، 27:50). یهودیان، قبل از کشتن استیفان، «با صدای بلند فریاد زدند و یکپارچه به سوی او هجوم آوردند.» او نیز به نوبه خود "زانو زد و با صدای بلند فریاد زد: خداوندا، این گناه را بر آنها مگذار."

(اعمال رسولان، 60، 7:57) بلند و واضح، به طوری که همه می توانند بشنوند، با شجاعت. این شجاعت را فقط روح القدس مسیح می تواند بدهد. فقط این عامل می تواند ما را قادر سازد که با صدای بلند، با قدرت و شجاعت صحبت کنیم. برای اینکه این اتفاق بیفتد، ما نباید در تلاش های بشارتی خود به دنبال هدایت روح باشیم. او کسی است که باید از ما استفاده کند: "زیرا کسانی که توسط روح خدا هدایت می شوند، فرزندان خدا هستند" (رومیان 8:14). پس بیایید ریزش روح را بخواهیم و خود را تسلیم هدایت او کنیم تا ابزار خدا باشیم تا با قدرت و شجاعت پیام را بدهیم!

سهشنبه

و فرشته دیگری را دیدم که در وسط بهشت پرواز می کرد... با صدای بلند می گفت: از خدا بترسید.
آپوک. 7، 6:14

(1) ترس از خداوند چیست؟

ج: ترس از خداوند نفرت از بدی است. «از ترس خداوند، مردم از شر دور می شوند.» (امثال، 6:16؛ 8:13)

ترس از خدا به معنای اطاعت از شریعت است، همانطور که نوشته شده است: "از بیهوشی خود بترسید و مراقب باشید که تمام کلمات این قانون را انجام دهید" (تثنیه، 31:12، 13). "محبت تحقق شریعت است" (روم، 13:10). بنابراین، ترس از خدا، دوست داشتن همسایه است: «کسی به همسایه خود ظلم نکند. اما از خدای خود خواهی ترسید» (لاویان، 25:17)

از آنجایی که قاعده قضاوت قانون است، اولین فرشته آخرالزمان به انسان ها اشاره می کند که باید با احکام آن هماهنگ باشند. پدر آسمانی ما نمونه ای از مردی را که از خدا می ترسید برای ما به یادگار گذاشت: عیسی: "زیرا شاخه ای از تنه یسا جوانه خواهد زد و از ریشه او شاخه ای [عیسی] میوه خواهد داد... و او از ترس از خداوند" (اشعیا، 3، 11:1) او از ترس خداوند لذت می برد و از اطاعت از شریعت او لذت می برد. و زندگی او می تواند مال ما باشد. برای انجام این کار، فقط باید به او به عنوان نجات دهنده خود ایمان داشته باشیم. خدا وعده داد: «و من با آنها عهد جاودانی خواهم بست که از آنها دور نخواهد شد تا به آنها نیکی کنم. و ترس خود را در دل آنها خواهم گذاشت. 32:40، 41.

عیسی میانجی این عهد است: «او خدمت عالی تری به دست آورد، زیرا او میانجی عهد بهتر است» (عبرانیان، 8:6) نزد خدا شفاعت می کند،

التماس می کنیم که در مورد ما برآورده شود: که خدا ترس خود و لذت اطاعت از اوامر خود را در قلب ما قرار می دهد. و او بیهوده کار نمی کند، بلکه به طور قطعی کار می کند، زیرا مرگ او بر صلیب تضمینی است که پدر به او پاسخ خواهد داد و به عهد وفادار خواهد بود. این عهد به وصیت تشبیه شده است که مرگ وصی ضامن وفای به عهد است. عیسی «واسطه عهد جدید است، تا هنگامی که مرگ برای بخشش گناهان مداخله می کند... کسانی که خوانده می شوند، وعده را دریافت کنند... عهد در جایی که مرگ بود، نیرو دارد.» (عبری

17، 15:9 عیسی قبلاً مرده است، بنابراین عهد، عهد، باید محقق شود. و خداوند در او می فرماید: ترس خود را در دل تو می گذارم. اگر ما به عیسی به عنوان نجات دهنده خود ایمان داشته باشیم، او در بهشت برای ما شفاعت می کند و خدا به عهد خود وفا می کند و ترس خود را در قلب ما قرار می دهد. آنگاه احکام او را حفظ خواهیم کرد و در داوری مورد تایید قرار خواهیم گرفت. پس آیا از قضاوت بترسیم؟ به هیچ وجه، زیرا ما برای آن آماده خواهیم شد!

چهارشنبه

" و دیدم فرشته دیگری در میان بهشت پرواز می کند ... با صدای بلند می گوید: از خدا بترسید و او را جلال دهید." 7. Apoc. 14:6،

(1) آخرالزمان می گوید چرا انسانها خدا را جلال ندادند؟

ج: «به نام خدا کفر گفتند... و توبه نکردند تا او را جلال دهند.» (Apoc. 16:9)

آنها اگر توبه می کردند می توانستند خدا را جلال دهند. پیام فرشته اول ابتدا اهمیت اطاعت از احکام را از طریق کلمات: "از خدا بترسید" برجسته می کند. سپس با گفتن: «او را تسبیح دهید» ما را به توبه از گناهان خود دعوت می کند. توبه یعنی غم گناه و روی گردانی از آن.

پولس از ایمانداران قرن بیستم یاد می کند که توبه واقعی را تجربه کرده اند: «خوشحالم، نه به این دلیل که شما اندوهگین شدید، بلکه از این جهت که برای توبه اندوهگین شدید. زیرا به حکم خدا اندوهگین شدید تا به هیچ وجه آسیبی نبینید، زیرا اندوه خداپسندانه باعث توبه می شود که موجب نجات می شود، که پشیمانی نمی آورد. اما غم دنیا باعث مرگ می شود. بین که این غم و اندوه خدای شما چقدر در شما ایجاد نکرده است!

آری، چه عذرخواهی، چه عصبانیت، چه ترس، چه آرزو، چه غیرت، چه انتقام!
در همه چیز در این امور بی گناهی خود را ثابت کردی» (دوم قرن بیان، 7: 9-11)

(2) هنگامی که داوود توبه واقعی را تجربه کرد، آیا فقط از اشتباهی که مرتکب شده بود پشیمان شد، یا همچنین درخواست قلبی جدید و مطیع کرد؟

الف: «خدایا به لطف خودت بر من رحم کن. و برحسب کثرت رحمتت، گناهان مرا محو کن... مرا با زوفا پاک کن تا پاک شوم. مرا بشور تا از برف سپیدتر شوم... خدایا در من دلی پاک بساز و روحی تزلزل ناپذیر در من تجدید کن.» (مصور، ۱-۱۲: ۵۱)

چنین توبه ای که منجر به تنفر قلبی از گناه و تمایل به انجام کار درست می شود، تنها توسط خدا حاصل می شود. او ما را دعوت می کند که به او نگاه کنیم

خداوندا برای ما نجات دهنده ای، پسرش، فراهم کرد که به جای ما مرد تا ما زنده باشیم. "مهربانی خدا شما را به سوی توبه هدایت می کند" (رومیان، 2:4)

پنج شنبه

"و دیدم فرشته دیگری در میان بهشت پرواز می کند ... با صدای بلند می گوید: از خدا بترسید و او را جلال دهید." 7. Apoc. 14:6،

(1) چگونه آکان توانست خدا را جلال دهد؟

ج: «سپس یوشع به آکان گفت: پسر، از تو می‌خواهم، خداوند، خدای اسرائیل را جلال ده و در حضور او اعتراف کن. اکنون به من بگو چه کردی. آن را از من پنهان مکن.» (یوشع، 7:19)

ما با اعتراف به گناهان خود خدا را جلال می دهیم. با انجام این کار، شهادت می دهیم که خداوند در شکست های ما مقصر نیست. مشکل در او نیست، بلکه در ماست. او، شریعت و حکومت او عادل هستند. پس اقرار نباید همراه با عذر گناه باشد. "گناه تخطی از شریعت است" (اول یوحنا، 3:4) عذر گناه، توجیه آن است. و توجیه آن به معنای توجیه تخطی و در نتیجه محکوم کردن خدا و شریعت اوست. اگر تخطی درست است، پس قانون نادرست است، و اعطاکننده آن نیز - نتیجه آشکار خواهد بود.

اعتراف باید واضح و بدون خرد کردن کلمات باشد. پس از شناخت عیب او، «تمام قوم به سموئیل گفتند: برای بندگانت برای یهوه خدایت دعا کن تا نتوانیم بمیریم. زیرا به تمام گناهان خود این بدی را نیز اضافه کرده ایم که برای خود پادشاهی بخواهیم.» (اول سام، 12:19).

"اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او امین و عادل است تا گناهان ما را ببخشد و ما را از هر ناراستی پاک کند" (اول یوحنا، 4:3) در زمان قضاوت، آنچه ما بیش از همه به آن نیاز داریم، تطهیر شدن است، زیرا در آن صورت، وقتی ارزیابی می‌شود، تأیید می‌شویم. و پیام فرشته اول وقتی می گوید: «از خدا بترسید» ما را به اعتراف به گناهان خود دعوت می کند. می توان دریافت که پیام رستگاری است، زیرا پس از ایمان و اطاعت، ما را در موقعیتی قرار می دهد که در قضاوت مورد تأیید قرار بگیریم. به نفع خودمان از آن اطاعت کنیم!

جمعه

"و دیدم فرشته دیگری در میان بهشت پرواز می کند ... با صدای بلند می گوید: از خدا بترسید و او را جلال دهید." 7. Apoc. 14:6،

(1) چگونه ابراهیم خدا را جلال بخشید؟

ج: «کسی که به امید بر خلاف امید ایمان آورد تا پدر امتهای بسیار شود، مطابق آنچه به او گفته شد: نسل تو نیز چنین خواهد بود. و بدون تضعیف ایمان، بدن خود را مرده می دانست (زیرا او تقریباً صد ساله بود

سال)، و بالشتک زدن رحم سارا. اما با مشاهده وعده خدا از بی ایمانی تزلزل نکرد، بلکه در ایمان تقویت شد و خدا را جلال بخشید» (رومیان. 20-18: 4)

ابراهیم به وعده خدا ایمان آورد و به ظواهر که همه مخالف وفای به وعده بود، نگاه نکرد. تخمک گذاری همسرش قطع شده بود و بدنش بی حس شده بود. از تمام دیدگاه های بشری، امکان نداشت که فرزندی برای آنها به دنیا بیاید. اما ابراهیم به آنچه خدا می تواند انجام دهد ایمان داشت و هیچ چیز برای او غیرممکن نبود. ناممکن بودن انسان تنها فرصتی شد تا خداوند قدرت بیکران خود را به نمایش بگذارد. و این کاری است که او انجام داد. اسحاق به عنوان پسر موعود متولد شد، نه از اراده جسم، بلکه از خدا. به همین ترتیب، عیسی، «به همه کسانی که او را پذیرفتند، به کسانی که به نام او ایمان دارند، قدرت داد تا فرزندان خدا شوند. که نه از خون، نه از اراده جسم و نه از اراده انسان، بلکه از خدا متولد شدند.» (یوحنا. 13) 12: مردانی که به عیسی ایمان دارند، نه با قدرت یا تلاش خود برای اطاعت، بلکه با قدرت او به هماهنگی با او تبدیل خواهند شد. او با درخواست از انسان برای اطاعت کامل از شریعت، از او چیزی را می پرسد که طبیعتاً برای او غیرممکن است. «قانون معنوی است. اما من جسمانی هستم و به گناه فروخته شده ام» (رومیان. 7:14) با این حال، در اینجا نیز مانند ابراهیم، ناتوانی انسان، این فرصت را برای خداوند به وجود می آورد تا قدرت خود را آشکار کند و جلال خود را آشکار کند. انسان با ایمان به عیسی می پذیرد که او قلب خود را تغییر می دهد و او را به اطاعت از شریعت وادار می کند. ابراهیم با ایمان خدا را جلال داد، و هر که به عیسی و قدرت او برای بازگرداندن ایمان آورد، خدا را نیز جلال می دهد. و با این کار حافظ احکام می شود و خود را برای قضاوت آماده می کند.

شنبه

"و دیدم فرشته دیگری در میان بهشت پرواز می کند ... با صدای بلند می گوید: از خدا بترسید و او را جلال دهید." 7. Apoc. 14:6،

(1 هدف ما در زندگی چیست؟)

ج: پس چه بخورید و چه بیاشامید و یا هر کار دیگری انجام دهید، هر کاری را برای جلال خدا انجام دهید. (اول قرن تیان. 10:31)

ما می توانیم با اعمال خود خدا را جلال دهیم یا نه. خداوند ما را دعوت می کند که بدانیم چگونه از طریق آنچه می خوریم او را جلال دهیم. و در کلام توصیه هایی در این زمینه می یابیم: «خوب است که گوشت نخوریم و شراب ننوشیم» (رومیان. 14:21) رژیم گیاهخواری خدا را گرامی می دارد. در اینجا می آموزیم که در صورت امکان، باید از استفاده از گوشت حیوانات مرده از هر نوعی خودداری کنیم: گاو، گوسفند، بره، مرغ، ماهی، غذاهای دریایی و غیره. «یا نمی دانید که بدن شما معبد روح القدسی است که در شماست و او را از جانب خدا دارید و از آن خود نیستید؟ زیرا شما به قیمتی خریده شدید. پس خدا را در بدن خود تسبیح گوئید.» (اول قرن تیان. 20، 19:6)

آیه آغازین جامع ترین آیه است. اگر کار دیگری انجام می دهید، هر کاری را برای جلال خدا انجام دهید. این به معنای داشتن هدف عالی زندگی برای رضایت خدا و احترام به نام او در زندگی ماست. زندگی برای اوست، نه برای خودمان.

چگونه می توانیم این تجربه را زندگی کنیم؟ پولس توضیح می دهد: «زیرا محبت مسیح ما را محدود می کند، زیرا چنین قضاوت می کنیم: اگر یکی برای همه مرد، همه مردند. و او برای همه مرد، تا زنده کنندگان دیگر برای خود زندگی نکنند، بلکه برای کسی که برای آنها مرد و دوباره زنده شد» (دوم قرنتیان، 5: 14، 15). عشق مسیح به ما تا حدی که جان خود را می بخشد تا بتوانیم زندگی کنیم، انگیزه ای دائمی است تا خود را برای او ببخشیم.

کلمات انجیل: "او را جلال دهید" دعوتی است برای ما که همیشه با این انگیزه زندگی کنیم و بدین ترتیب اعمال ما او را جلال می بخشد. در داوری، انسان ها «بر اساس اعمالشان داوری می شوند» (مکاشفه، 20:12) کسانی که ایمان دارند و از کلمات اطاعت می کنند، او را جلال می دهند، از قضاوت نمی ترسند، زیرا نشان می دهد که اعمالشان با اراده او هماهنگ است.

در این هفته دیدیم که ایمان و اطاعت از کلمات انجیل "از خدا بترسید و او را جلال دهید" مردم را برای قضاوت آماده می کند. باشد که ما نیز به این انجیل شگفت انگیز ایمان داشته باشیم و از آن اطاعت کنیم، برای خیر مادی و ابدی خود. آمین!

درس - 3 ساعت داوری او فرا رسیده است...

آیه طلایی: «و دیدم فرشته دیگری در میان بهشت پرواز می کند... با صدای بلند می گوید: از خدا بترسید و او را جلال دهید، زیرا ساعت داوری او فرا رسیده است. و او را بپرستید که آسمان و زمین و دریا و چشمه های آب را آفرید.» آپوک. 14:6، 7.

یکشنبه

پیشگویی که به قضاوت اشاره دارد

(1) چه رویداد بزرگی در پیام فرشته اول اعلام شده است؟

پاسخ: "و دیدم که فرشته دیگری در وسط آسمان پرواز می کند... با صدای بلند می گوید: از خدا بترسید و او را جلال دهید، زیرا ساعت داوری او فرا رسیده است." (Apoc. 14:6، 7).

پیام اولین فرشته اعلام می کند که دنیای داوری در بهشت آغاز شده است. و آنچه بندگان خدا را نسبت به چنین واقعه ای یقین می بخشد، کلام نبوت است. پطرس گفت: «ما کلام نبوی را محکم تر داریم» (دوم پطرس، 1:19) شرح رؤیای داوری را در کتاب دانیال می یابیم: «به جستجو ادامه دادم تا اینکه تختها برپا شد و باستانی ایام نشست. لباسش سفید بود مثل پشم خالص. و تخت او از شعله های آتش بود و چرخ هایش آتش سوزان بود. نهری از پیش روی او جاری شد و بیرون آمد. هزاران هزار نفر او را خدمت کردند و هزاران هزار نفر در برابر او ایستادند. قضاوت حل شد و کتابها گشوده شد.» (دان. 10-8: 7) زمان شروع این کار در اینجا مشخص نشده است. در فصل 8، توضیحات تکمیلی در مورد رؤیا داده شده است و در آنجا زمان آغاز داوری گزارش شده است: «رؤیایی بر من ظاهر شد، پس از آن رؤیایی که در ابتدا بر من ظاهر شد... سپس شنیدم که قدیس صحبت می کرد. و یکی دیگر از مقدسین به سخنران گفت: این رؤیا تا کی ادامه دارد؟ او به من جواب داد:

تا دو هزار و سیصد بعد از ظهر و صبح؛ آنگاه حرم پاک خواهد شد.» (دان. 14، 13، 8:1 نگاه کوتاه به رؤیاهای فصل 7 و 8 نشان می‌دهد که هر دو با یک موضوع سروکار دارند - قدرتی که قدیسان را آزار می‌دهد و پس از سقوط آنها، دادگاه آسمان برای قضاوت می‌نشیند. در فصل 7، فرشته می‌گوید: «کلماتی را بر ضد حق تعالی خواهد گفت و مقدسین حق تعالی را هلاک خواهد کرد. او مراقبت خواهد کرد که زمان و قانون را تغییر دهد. قدیسان برای مدتی و زمانی و نیمی به دست او تسلیم خواهند شد. اما دادگاه به داوری خواهد نشست و سلطه او را خواهد گرفت» (دان. 26، 25، 7: در 8: "چقدر این بینش در مورد تجاوز مستمر و ویرانگر، و تسلیم حرم و لشکر زیر پایمال خواهد شد؟" (دان. 8:13)

دان 7:25: مقدسین به دست او تسلیم خواهند شد

دان 13: 8: تحویل محراب

هر دو عبارت به آزار و اذیت مقدسین اشاره دارد. تاریخ نشان می‌دهد که آزار و شکنجه توسط پاپ‌های قرون وسطایی انجام شده است. از سال 538 پس از میلاد برتری خود را داشت. تا سال 1798 پس از میلاد، زمانی که پاپ به زندان افتاد و قدرت موقت خود را از دست داد.

طبق پیشگویی، پس از آن، داوری خواهد آمد: "اما دادگاه به داوری خواهد نشست و سلطنت او را خواهد گرفت" (دان. 7:26). بنابراین، داوری در بهشت مدتی پس از سال 1798 آغاز می‌شود. اطلاعات تکمیلی در فصل 8 آمده است، زمانی که زمان داوری به طور دقیق‌تر نشان داده شده است: «این رؤیا در مورد ... تسلیم حرم و ارتش چقدر طول خواهد کشید؟ به «نیل دیوهار داسنیاصو هظرو و صیبح» آنگاه حرم صبح آنگاه خواهد شد» (دان. 14: 8: "چقدر طول خواهد کشید؟ به در فصل 7، می‌بینیم که کار نشان داده شده قضاوت است: "دیوان نشست و کتاب‌ها گشوده شد" (دان. 7:10). بنابراین، نبوت دانیال 8 به قضاوت در بهشت اشاره دارد. اعلام فرشته اول: «ساعت داوری او فرا رسیده است» به تحقق این پیشگویی اشاره دارد.

دوشنبه

پیشگویی که به قضاوت اشاره می‌کند - ادامه دارد

پیشگویی که به داوری اشاره می‌کند توسط دانیال و معاصرانش درک نشد. فرشته به او گفت: رؤیای شام و صبح که گفته شد، راست است. تو اما رؤیت را بیند، زیرا به روزهای بسیار دور اشاره دارد... و من از آن رؤیت شگفت زده شدم، زیرا کسی نبود که آن را بفهمد.» (دان. 27، 26:8: چند وقت بعد، «در سال اول داریوش، پسر آهاشورش، دودمان مادها»... دانیال شروع به فریاد زدن به درگاه خدا کرد و گزارش داد: «در حالی که هنوز در دعا صحبت می‌کردم، جبرئیل که او را دیده بودم. در دیدن من ابتدا به سرعت پرواز کرد و در زمان نذری بعد از ظهر مرا لمس کرد. او به من دستور داد، و با من صحبت کرد و گفت: کلمه را در نظر بگیرید و بینش را درک کنید. هفتاد هفته بر قوم تو و بر شهر مقدس تو مقرر شده است تا به گناه پایان دهند و گناهان را پایان دهند و با گناه آشتی کنند و عدالت جاودانی بیاورند و رویا را مهر کنند. و نبوت، و مسح قدوس قدسیان.» (دان. 24-21:9: فرشته با توضیح بخشی از دوره 2300 بعد از ظهر شروع می‌کند

صبح ها یا 2300 روز. «هفتاد هفته بر قوم تو، اسرائیل، که دانیال به آن تعلق داشت، مقرر شده است. این اصطلاح به فرمان و اصل "چاتک" ترجمه شده است که در لغت به معنای بریدن است. هفتاد هفته دوره ای است که از مجموع 2300 روز جدا شده است. از آنجایی که مشخص نشده است که آنها به کدام قسمت از دوره 2300 روزه تعلق دارند، فرض بر این است که آنها ابتدای زمان هستند، هفتاد هفته اول زمان که از 2300 روز محاسبه می شود.

70 هفته در 7 روز هفته = 490 روز

دیدیم که در نبوت کتاب مقدس یک روز معادل یک سال است. بنابراین مدت زمانی که برای قوم بنی اسرائیل در نظر گرفته شده بود 490 سال بود. در زیر درک در یک گرافیک برای آسانتر کردن آن آورده شده است:

2300 بعد از ظهر و صبح = 2300 سال

|-----|

70 هفته = 490 سال، برای یهودیان قطع شده است

|-----|

با در نظر گرفتن 70 هفته به عنوان اولین بخش از کل دوره زمانی، نقطه شروع برای شمارش شما نیز شمارش 2300 روز خواهد بود.

2300 (1 بعد از ظهر و صبح چه زمانی باید شروع شود؟

ج: "می داند و می فهمد: از زمان دستور بازسازی و ساختن اورشلیم" (دان. 9:25).

این نقطه شروع شمارش است. دستور بازسازی و ساخت اورشلیم نقطه شروع را فراهم می کند. تاریخ نشان می دهد که دو فرمان برای ساختن اورشلیم وجود داشته است: فرمان کوروش و فرمان داریوش. اما نبوت دستوری را با هدف دوگانه نشان می دهد: احیای حکومت مستقل و ساختن شهر اورشلیم. همانطور که عزرا در فصل 7 گزارش می دهد، اردشیر این را داده است: «آرتشیر، پادشاه پادشاهان، به عزرا کاهن، کاتب شریعت خدای آسمان: سلام. مقدر من است... هر چیز دیگری که برای خانه خدایت لازم است و برای تو راحت است، از گنج پادشاه می دهی... و تو ای عزرا به حکمت، از خدای خود که در اختیار شماست، قاضیان و قضات تعیین کنید تا بر تمامی مردمی که در استان آن سوی رودخانه هستند داورى کنند... و هر که شریعت خدای شما و قانون پادشاه را رعایت نکند، عدالت برای او اجرا خواهد شد. با غیرت» (عزرا 7:12، 20، 25، 26). این دستور در سال 457 قبل از میلاد صادر شد. در آن زمان بود که شمارش هفتاد هفته و 2300 روز آغاز شد.

2300 بعد از ظهر و صبح = 2300 سال

|-----|

70 هفته = 490 سال، برای یهودیان قطع شده است

|-----|

457 ق.

سهشنبه

هفته گذشته

«بدانید و درک کنید: از زمان صدور فرمان بازگرداندن و ساختن اورشلیم تا مسیح‌شدگان، شاهزاده، هفت هفته و شصت و دو هفته خواهد بود» (دان. 9:25). فرشته به دانیال دستور داد که 62 + 7 هفته پس از تاریخ عزیمت را بشمرد. در کل 69 هفته. برای هفتاد، یک تا دیگر. چرا آخری را جدا کرد؟ زیرا این یک نوع مهر تضمینی نبوت است. گفت: اورشلیم تا شاهزاده مسیح شده، هفت هفته و شصت و دو هفته خواهد بود. شاهزاده بهشت، عیسی، در پایان 62 + 7 هفته نبوت «مسیح» خواهد شد. تاریخ نشان می‌دهد که چگونه این کار با دقت کامل انجام شد. 69 هفته عبارتند از:

69 هفته در 7 روز = 483 سال

شمارش نبوت در سال 457 قبل از میلاد آغاز شد. با افزودن 483 سال، داریم:

483 سال

|-----|
457 ق. 27 دی.

هنگام انجام محاسبات، ممکن است فکر کنید که در محاسبه اشتباه کرده‌اید، به عنوان $484 = 457 + 27$ سال. معلوم می‌شود که وقتی با شمارش تاریخها، از زمان قبل از میلاد به بعد می‌آید، باید به خاطر داشته باشید که سال صفر (0) وجود ندارد. اینگونه به حساب می‌آید: دوم قبل از میلاد، یکم قبل از میلاد، یکم بعد از میلاد، دوم بعد از میلاد. (بدون صفر). وقتی از 457 شروع می‌کنم و 483 سال زمان را اضافه می‌کنم، به این می‌رسم:

$$483 - 457 = 26$$

اما از آنجایی که صفر وجود ندارد، شمارش یک سال به جلو می‌رود: $27 = 1 + 26$ قبل از میلاد. حالا بدون نگرانی زیاد در مورد ریاضیات، اگر فقط به کلام خدا ایمان داشته باشیم، خواهیم دید که چگونه این نبوت تا آخر عمر محقق شد. در سال 27 قبل از میلاد، طبق گفته فرشته، شاهزاده باید مسیح شود. مسیح با روغن زیتون انجام می‌شد و نمادی از ریزش روح القدس بود. و تاریخ به ما می‌گوید که عیسی دقیقاً در سال 27 قبل از میلاد مسیح شد، که دقیقاً با زمانی که برای ورود مسیح شده در نبوت هفتاد هفته ذکر شده مطابقت دارد. هر آنچه که خدا در حدود 500 سال قبل از آن پیش بینی کرده بود، به شدت محقق شد. خدای ما فوق العاده است!

چهارشنبه

هفته گذشته - ادامه یافت

فرشته در مورد هفته آخر می‌گوید: «و او با بسیاری برای یک هفته عهد محکم خواهد بست. و در وسط هفته قربانی و قربانی را متوقف خواهد کرد» (دان. 9:27). عیسی کسی بود که این پیمان را می‌بست. پولس به او به عنوان «میانجی عهد بهتر» اشاره می‌کند (عبرانیان 8:6). نبوت می‌گوید که در وسط هفته، قربانی را متوقف می‌کند.

قربانی‌هایی که در زمان دانیال انجام می‌شد قربانی حیوانات و عمدتاً بره‌ها در محراب بود. هنگامی که عیسی می‌خواست خدمت خود را آغاز کند، یحیی تعمید دهنده به او اشاره کرد و گفت: "اینک بره خدا که گناه جهان را می‌برد" (یوحنا، 1:29) او قربانی واقعی بود. آن حیوانات فقط برای زنده نگه داشتن وعده الهی برای دادن پسر به عنوان بره برای مردن برای گناهان آنها در ذهن مردم نهادینه شد. وقتی پسر در قربانگاه صلیب کشته شد، قربانی حیوانات دیگر دلیلی برای ادامه نداشت. دیگر نیازی به برگزاری مراسمی با هدف حفظ ایمان به قربانی نبود. کار واقعی قبلاً انجام شده بود و کافی بود تاریخ را مرور کنیم تا ببینیم. فرشته این را به یحیی چنین پیشگویی کرد: "و در وسط هفته قربانی را متوقف خواهد کرد." هفته آخر دهه هفتاد در سال 27 بعد از میلاد آغاز شد. بنابراین، اواسط هفته گذشته، سه سال و نیم به جلو، ما را به سال 31 بعد از میلاد می‌برد. تاریخ تأیید می‌کند که عیسی دقیقاً در این سال بر روی صلیب کالواری درگذشت. پیشگویی فرشته در زمان مقرر محقق شد و صلیب صحت آن را تأیید می‌کند.

هدیایی که به پایان می‌رسد، نامی بود که به هدایای نان و شراب داده شد، که همچنین نشان دهنده مسیح بود. عیسی با اشاره به آنها به عنوان نمادها در هنگام خوردن شام آخر، در مورد نان گفت: «آن را شکست و گفت: این بدن من است که برای شماست. این را به یاد من انجام دهید» (اول قرنتیان، 11:24) و اما شراب: «او جام را گرفت و گفت: این جام عهد جدید در خون من است. این کار را هر دفعه که می‌نوشید به یاد من انجام دهید» (اول قرنتیان، 11:25) نان و شراب هر دو نشان دهنده قربانی او بودند. بر روی صلیب، نان واقعی و شراب واقعی در مسیح تقدیم شد. اینها به عنوان تقدیم بر مذبح عبادتگاه تقدیم می‌شد. بنابراین، اصرار بر ارائه چنین هدایی در محراب حرم به طور کامل معنای خود را از دست داد، گویی که منجی هنوز در راه است. از آن به بعد، قربانی از طریق مراسم شام مقدس که توسط عیسی قبل از مرگش تأسیس شده بود، به یاد می‌آمد. دیگر نه با قربانی‌های مقدس عبری. به همین دلیل است که وقتی عیسی بر روی صلیب درگذشت، «پرده قدس از بالا به پایین دو نیم شد» (متی، 27:51)

پولس اظهار داشت که عیسی به پدر گفت: «قربانی و قربانی‌ها و قربانی‌های سوختنی و قربانی‌های گناه را نمی‌خواستی و از آنها لذت نمی‌بردی (که طبق شریعت تقدیم می‌شوند). اکنون گفت: اینجا هستم تا اراده تو را انجام دهم. اولی را برمی‌دارد تا دومی را استوار کند.» (عبرانیان، 9، 10:8) مقدس عبرانیان و خدمات آن برداشته شد و خدمات مقدس بهشت برقرار شد، که در آن مسیح نه قربانی حیوانات، بلکه شایستگی‌های خون خود را که برای گناهکاران ریخته شده است، به خدا تقدیم می‌کند.

مرگ عیسی 483 سال صلیب

مسح شده

|-----|-----|

457 ق. 27 دی. 31 دی

پنج شنبه

پایان هفتاد هفته

(1) چند هفته زمان برای یهودیان در نظر گرفته شد؟

ج: «هفتاد هفته بر قوم تو و بر شهر مقدست مقرر شده است.»
و. 9:24.

دیدیم که هفتاد هفته مربوط به 490 سال است. توجه داشته باشید که متن می گوید که آنها بر شهر شما حکم شده اند. دانیال یهودی بود و شهرش اورشلیم بود. در پایان زمان تعیین شده، پیام انجیل از اورشلیم تبعید خواهد شد.

هفته آخر دهه هفتاد با غسل تعمید عیسی آغاز می شد. او به مدت سه سال و نیم موعظه کرد و در وسط هفته در سال 31 م. بعد از میلاد مسیح هنگامی که عیسی در حین خدمتش به شاگردان دستور داد تا انجیل را اعلام کنند، گفت: «بهتر است به سراغ گوسفندان گمشده بروید. خاندان اسرائیل» (متی. 10:6) این دستور با کلام نبوت همخوانی داشت. آنها در هفته آخر بودند، هفت سال گذشته که در نبوت به عنوان مجزا برای یهودیان اشاره شده است. هنوز زمان آن بود که انجیل به شیوه ای خاص به آنها ارائه شود. آنها قوم برگزیده خدا بر روی زمین بودند.

با این حال، پس از رستاخیز، عیسی به شاگردان خود اعلام می‌دارد که به زودی موعظه پیام دیگر تنها به مردم برگزیده محدود نخواهد شد: «بلکه هنگامی که روح القدس بر شما بیاید، قدرت خواهید یافت و برای من شاهد خواهید بود. هم در اورشلیم و هم در تمام یهودیه و سامره و تا اقصی نقاط جهان.» (اعمال رسولان. 1:8) به طور قابل توجهی، لحظه ای که پس از آن یهودیان دیگر مردم مورد علاقه نبودند و موعظه به طور گسترده در سراسر جهان گسترش یافت، مرگ استفان بود.

«پس استفان را سنگسار کردند که دعا کرد و گفت: خداوندا عیسی روح مرا بپذیر.
و به زانو افتاد و با صدای بلند فریاد زد: خداوندا، این گناه را بر آنها مگذار.
پس از گفتن این سخن، به خواب رفت... در آن روز آزار و اذیت شدیدی بر کلیسایی که در اورشلیم بود برخاست. و همه به جز رسولان در نواحی یهودا و سامره پراکنده شدند... پراکنده شدگان به همه جا رفتند و کلام را اعلام کردند.» (اعمال. 4: 1:8-7:59 او در سال 34 پس از میلاد درگذشت، دقیقاً زمانی که 490 سال یا هفتاد هفته پیش‌بینی شده در دانیال 9 به پایان رسید. سپس، واعظان انجیل توسط خود یهودیان از اورشلیم اخراج شدند. بدین ترتیب دوره ای که برای آنها به عنوان مردمی خاص جدا شده بود، به پایان رسید. نبوت محقق شد.

با انتخاب خود آنها، دعوتی که برای آنها انجام شد و رد شد، اکنون به تمام نقاط زمین کشیده شد. سالها بعد، پولس گفت که انجیل «به همه موجودات زیر آسمان موعظه شده است» (کولسیان. 1:23)

هفتاد هفته (490 سال)

|-----|

مسح عیسی

فرهنگن-لرفشیلین تعمید کالواری استفان

|-----|-----|-----|

457 ق. 34d.C. 31 دی. 27 دی.

تا اینجا کار، این نبوت محقق شده است. این به ما اطمینان می دهد که تفسیر زمان درست است. بنابراین، می توان با خیال راحت اشاره کرد که پایان 2300 بعد از ظهر و صبح چه زمانی خواهد بود.

جمعه

پایان 2300 بعد از ظهر و صبح

(1 در پایان 2300 بعد از ظهر و صبح چه اتفاقی می افتد؟)

ج: «تا دو هزار و سیصد شب و صبح و قدس پاک خواهد شد» (دان. 8: 14)

قسمت اول این دوره را قبلاً مطالعه کرده ایم. هفتاد هفته بر قوم تو، یهودیان، مقرر شده است. آنها در سال 34 پس از میلاد به پایان رسیدند. برای اتمام 2300 روز، 1810 روز باقی می ماند:

$$1810 = 2300 - 490 \text{ روز} / \text{سال}$$

هفتاد هفته در سال 34 بعد از میلاد به پایان رسید، بنابراین، 2300 بعد از ظهر و صبح به پایان می رسد:

$$34 \text{d.C.} + 1810 = 1844 \text{d.C.}$$

در این زمان، همانطور که نبوت می گوید: "مقدس پاک خواهد شد" (دان. 8:14)

فرمان و حرم

اردشیر تا ساعت 2300 شب و صبح... تطهیر خواهد شد

|-----|

1844 D.C. 457 ق.

توصیه می کنیم دوباره درس این یکشنبه را بخوانید. در آنجا، با مقایسه دانیال 7 و 8 می بینیم که 2300 روز همچنین نشان دهنده زمانی است که دادگاه برای شروع قضاوت در آن تشکیل می شود: "دادگاه نشست و کتاب ها باز شد". 2300 شب و صبح در سال 1844 به پایان رسید. بنابراین در این زمان بود که کتابها در بهشت باز شدند و قضاوت آغاز شد. به همین دلیل است که خداوند اولین فرشته آخرالزمان را با این پیام فرستاد: "از خدا بترسید و او را جلال دهید، زیرا ساعت داوری او فرا رسیده است." (مکاشفه 14:7) این زمان در سال 1844 فرا رسید. از آن زمان، پیام اولین فرشته به شدت در سراسر جهان طنین انداز شده است، و بسیاری را نسبت به نیاز به آماده شدن برای حضور در برابر کرسی داوری خدا بیدار کرده است. او از شما دعوت می کند که به کار این فرشته بپیوندید و رسیدن قضاوت را به مردم اعلام کنید. اینکه همه ما با کار این فرشته متحد شویم، آرزوی بهشت است.

شنبه

"و قدس پاک خواهد شد" (دان. 8:14).

کلمه حرم در درجه اول به ساختمانی در بهشت اطلاق می شود که عیسی در آن کار می کند. او «خدمت عبادتگاه و خیمه حقیقی است که خداوند آن را بنیان نهاد و نه انسان.» «مسیح به قدسی که با دست ساخته شده بود وارد نشد... بلکه به خود آسمان وارد شد تا اکنون برای ما در حضور خدا ظاهر شود» (عبرانیان 8:2؛ 9:24) و وقتی تطهیر حرم در بهشت شروع می شود، کار برای زدودن پلیدی آن شروع می شود. و چه چیزی آن را آلوده می کند؟ گناهان انسانها در کتابهایشان ثبت شده است. وقتی دادگاه می نشیند و کتابها باز می شوند، هدف خدا و مسیح این است که بتوانند سوابق گناهان مؤمنان را پاک کنند. این کار تا به امروز در حال انجام است - محو گناهان. اما عیسی نمی تواند گناهان ما را بدون اجازه ما پاک کند. از طریق توبه و ایمان، ما باید از گناهان روی زمین دور شویم. تا بتوانیم به درستی در بهشت پاک شونیم. آیا منطقی است که امروز گناهی را پاک کنیم و فردا دوباره آن را ثبت کنیم؟ از سال 1844 عیسی تلاش کرده است تا روح خود را بفرستد تا قوم خود را به سمت دور شدن قطعی از هر گناه هدایت کند. متأسفم که دیگه کامنت نمیذارم خدا وعده داده است که با قوم خود عهدی ببندد که در آن گناهان آنها را محو خواهد کرد: خداوند می گوید: «این است عهدی که پس از آن روزها با خاندان اسرائیل خواهم بست. قوانین خود را در فهم آنها خواهم گذاشت و آنها را در دل آنها خواهم نوشت. من خدای آنها خواهم بود و آنها قوم من خواهند بود. و هر کس به همشهری خود تعلیم ندهد و نه برادر خود را، و نگوید: خداوند را بشناسید. زیرا همه مرا خواهند شناخت، از کوچکترین آنها تا بزرگ ترینشان.

زیرا به گناهان ایشان رحم خواهم کرد و گناهان ایشان را دیگر به خاطر نمی آورم.» (عبرانیان 8:10-12) این کنسرت در چند روز اخیر برگزار می شود. همه کسانی که وعده عهد را قبول می کنند، گناهانشان پاک می شود. خداوند امروز ما را دعوت می کند که او را در آغوش بگیریم و در این کار مبارک شرکت کنیم. چگونه انجامش بدهیم؟ پذیرفتن عیسی به عنوان نجات دهنده خود، زیرا نوشته شده است: «پسر خدا، مسیح عیسی... بله و نه بود. اما در او آری بود... پس هر چه وعده های خدا باشد، در او بله است. زیرا به وسیله او آمین است برای جلال خدا.» (اول قرنتیان 20، 19:1 آمین به معنای «چنین باشد»؛ وعده عهد جدید در عیسی «چنین باشد». هر کس با قلب خود به او ایمان داشته باشد و در ایمان استقامت کند، آمین خدا را در زندگی خود خواهد دید. او وعده را در خود خواهد داشت و گناهانش پاک می شود. آمین! ما عیسی را قبول داریم! این را برای ما انجام بده، پروردگارا!

درس - 4 قضاوت تحقیقی

خالق را بپرستید

آیه طلایی: "زیرا همه ما در برابر کرسی داوری مسیح ظاهر خواهیم شد" (رومیان 14:10)

یکشنبه

طهارت حرم

(1 در پایان دو هزار و سیصد بعد از ظهر و صبح چه اتفاقی می افتد؟ دانیال 8:14)

ج: «تا دو هزار و سیصد شب و صبح و حرم مطهر است».

هفته گذشته، زمانی را یافتیم که با کلمات نشان داده شده است: "تا دو هزار و سیصد شب و صبح و قدس پاک خواهد شد" (دان. 8:14) در این مطلب به بررسی واقعه نبوی می پردازیم: «حرم مطهر می شود». کلمه حرم ابتدا به عنوان خیمه ای که توسط موسی ساخته شده است درک می شود. خدا گفته بود: "و مرا پناهگاه خواهند ساخت و در میان آنها ساکن خواهیم شد" (خروج. 25:8) کتاب مقدس به ما می گوید که او نسخه وفادار قدس واقعی است که در بهشت است. به موسی دستور داده شد: «ببینید، هر کاری را بر اساس الگوی که در کوه به شما نشان داده شده است انجام دهید» (عبرانی).

(8:5) تطهیر یعنی پاکسازی. طهارت اعلام شده حرم، پس تطهیر آن است.

قبلاً دیدیم که دو هزار و سیصد شب و صبح در سال 1844 به پایان رسید. در این زمان، مکان مقدس عبرانیان برای مدت طولانی وجود نداشت. این در سال 70 پس از میلاد توسط ارتش روم ویران شد، به طوری که سنگی بر سنگ دیگر باقی نماند و سخنان عیسی را برآورده کرد. بنابراین، این ساختمان نمی تواند تطهیر شود. حریمی که در زمان مقرر وجود داشته باشد و به طور کامل فعال شود، حریم بهشتی خواهد بود. مسیح پس از رستاخیز، به آسمان عروج کرد و توسط خدا کاهن و «خیمه» عبادتگاه و خیمه حقیقی که خداوند آن را بنیان نهاد و نه انسان» قرار گرفت (عبرانیان. 2:8; 10:5) او در آنجا خواهد ماند، تا زمان «بازبانی همه چیز»، زمانی که به زمین باز خواهد گشت و وفاداران خود را برای همیشه فدی می دهد (اعمال رسولان. 21:3) جان، در رؤیاهای آخرالزمان، دید که عیسی در عبادتگاه بهشت، در کنار شمعدان های طلایی عمل می کند: «من برگشتم تا ببینم چه کسی با من صحبت می کند. و برگشتم، هفت شمعدان طلایی را دیدم. و در میان هفت شمعدان، یکی مانند پسر انسان» (مکاشفه. 12، 13: 1) بنابراین، حریمی که در نبوت به تطهیر آن اشاره شده است، فقط می تواند آسمانی باشد. چه چیزی محراب بهشت را آورده می کند و کار پاکسازی را ضروری می کند؟ نمی توان تصور کرد که آسمان دارای هر نوع ناخالصی فیزیکی است - دژتا، آلودگی یا وپروس.

اما به ما آموزش داده شده است که به نام عیسی برای گناهان خود از خدا بخواهیم. و او در این مکان خدمت می کند، آموزش می گیرد و برای گناهانمان عدالت را به ما می دهد. بنابراین، اینها باید همان چیزی باشند که حریم بهشت را به نوعی آورده می کنند. از این، او نیاز به تطهیر دارد.

(2) کدام حریمی که عیسی در آن خدمت می کند باید تطهیر شود؟ عبری. 2:8; 24:9

الف: «مسیح به عبادتگاهی که با دست ساخته شده بود، که شکلی از آن واقعی است، وارد نشد، بلکه به همان بهشت وارد شد». او «خدمت قدس و خیمه حقیقی است که خداوند آن را بنیان نهاد و نه انسان»

دوشنبه

دادگاه تحقیقاتی از چه زمانی آغاز شد؟

(1) خداوند به کسانی که از گناهان خود توبه کردند و ایمان آوردند چه چیزی را وعده داد؟ اعمال رسولان. 19:3

ج: پس توبه کنید و تبدیل شوید تا گناهانتان پاک شود.

(3 درخواست داوود وقتی که به گناه خود نزد خدا اعتراف کرد چه بود؟ مزمور 51:1)

الف: «خدایا به لطف خود بر من رحم کن. با توجه به کثرت رحمتت، گناهان مرا محو کن.»

اگر گناهان نیاز به پاک شدن دارند، دلیل است که در جایی نوشته شده است. کتاب مقدس می گوید که همه آثار ما در کتاب های بهشتی ثبت شده است. تو به سرگردانی من گفتی. اشک هایم را در بطری خود بگذار آیا آنها در کتاب شما نیستند؟» (نمک).

(56:8) «در پیشگاه او یادگاری نوشته شده است برای آنانی که از خداوند می ترسند و نام او را به یاد می آورند» (مالزی). (3:16) بنابراین، وعده خدا برای محو کردن گناهان مستلزم حذف سابقه آنها از این کتابها است. و چون آنها هستند که امروز آسمان را آلوده می کنند، وقتی محو شوند، حرم پاک می شود. پاک کردن حرم مستلزم پاک کردن گناهان از کتاب است.

دانیال که در رؤیا به آسمان رفته بود، گزارش داد: «قضاوت نشست و کتابها گشوده شد». مضمون متن نشان می دهد که این صحنه در مکانی رخ داده است که خدای ابدی، که از این رو قدیم الایام توصیف می کند، ساکن است: «به نگاه کردن ادامه دادم تا اینکه تخت ها برپا شد و باستانی ایام نشست. جامه او مانند برف سفید بود و موهای سرش مانند پشم تمیز بود. تخت او، شعله های آتش... هزاران هزار نفر او را خدمت کردند، و میلیون ها میلیون نفر در برابر او بودند. داوری نشست و کتابها گشوده شد» (دان. 10، 9:7) دانیال دید که داوری در آسمان چه زمانی آغاز شد و در حضور خدا، کتابهایی که شامل پرونده گناهان انسانها بود گشوده شد. کار تحقیق در کتب و محو گناهان کسانی که خالصانه توبه کردند و ایمان آوردند آغاز می شد. قضاوت همراه با کار تطهیر حرم آغاز می شود. هر دو با هم می روند. دیدیم که 2300 بعد از ظهر و صبح در سال 1844 که کار تطهیر شروع شد به پایان رسید. بنابراین، نتیجه می گیریم که در همان تاریخ، دادگاه تحقیقاتی آغاز شده است. پدر «همه قضاوت را به پسر داد» (یوحنا 5:22) این بر عهده اوست که حکم هر فرد را تعیین کند: «محو گناهان و زندگی جاودانی» یا «محکومیت به مرگ ابدی». "همه ما در برابر کرسی داوری مسیح حاضر خواهیم شد" (روم. 14:10) هنگام ارزیابی پرونده خود چه خواهد گفت؟

سهشنبه

کدام پرونده ها در دادگاه تحقیق بررسی می شوند؟

(1) وضعیت کسانی که به عیسی ایمان ندارند چگونه است؟

پاسخ: "کسی که به او ایمان آورد محکوم نمی شود، اما کسی که ایمان نمی آورد قبلاً محکوم شده است، زیرا به نام پسر یگانه خدا ایمان ندارد" (یوحنا 3:18)

«مزد گناه مرگ است». "مرگ به همه مردم سرایت کرد، بنابراین... همه گناه کردند" (رومیان 5:12؛ 6:23) بنابراین، اگر آنها از ایمان به عیسی امتناع ورزند، محکوم به فنا هستند. بنابراین، آنها نیازی به ارزیابی پرونده های خود در محاکمه تحقیقاتی که در سال 1844 آغاز شد، ندارند. در آن، فقط پرونده های کسانی که به عیسی ایمان آورده اند بررسی می شود. کتاب مقدس نشان می دهد که در موقعیت دیگری به پرونده شریبان رسیدگی می شود. در پایان هزار سال آخرالزمان، عیسی آنها را زنده می کند و آنها را در اطراف تخت بزرگ سفید جمع می کند تا بتوانند اعلام حکم نهایی را علیه آنها بشنوند و مجازات شوند. «و من تاج و تخت را دیدم. این است

کسانی که قدرت قضاوت به آنها داده شده بود بر آنها نشستند. و جان کسانی را دیدم که برای شهادت عیسی و برای کلام خدا سر بریده شده بودند و وحش یا تصویر او را نپرستیده بودند و نشان او را بر پیشانی و دستهای خود نگرفته بودند. و هزار سال با مسیح زندگی کردند و سلطنت کردند. اما بقیه مردگان [شورور] زنده نشدند تا هزار سال تمام شد... و چون هزار سال تمام شد، شیطان از زندان خود آزاد می شود و برای فریب امت ها [اگر آنها] بیرون می رود. فریب او را می خورند، زیرا برانگیخته شده اند... و تخت بزرگ سفید و آن را دیدم که بر آن نشسته بود که زمین و آسمان از حضور او گریختند و جایی برای آنها یافت نشد. و مردگان بزرگ و کوچک را دیدم که در برابر تخت ایستاده بودند و کتابها گشوده شد. و کتاب دیگری گشوده شد که کتاب زندگی است. و مردگان بر حسب آثارشان بر اساس آنچه در کتابها نوشته شده بود داوری می شدند. و دریا مردگانی را که در آن بودند تسلیم کرد. و مرگ و جهنم مردگانی را که در آنها بودند، بخشیدند. و هر کس بر حسب اعمال خود داوری شدند... و هر که در کتاب حیات نوشته نشده بود، به دریاچه آتش افکنده شد» (مکاشفه 7، 20:5 این قضاوت نهایی است. بنابراین، قضاوت شیرین یک کار مجزا و جدا از تحقیق است.

چه: قضاوت تحقیقی	قضاوت نهایی
زمان: از سال 1844	بعد از هزار سال بد
مهمگونی قضاوت می شود:	

پرونده کسانی که به عیسی ایمان آوردند در محاکمه تحقیقاتی که در سال 1844 آغاز شد، مورد ارزیابی قرار گرفت. آن شرور بعداً مورد توجه قرار خواهد گرفت. همانطور که مکاشفه می گوید، آنها پس از هزار سال شخصاً در برابر تخت سفید ظاهر می شوند. انتخاب های امروز ما تعیین می کند که در کدام قضاوت شرکت کنیم. کجا خواهید بود؟ باشد که ما عیسی و فیض او را امروز انتخاب کنیم، همانطور که به ما تقدیم شده است، تا سهم خود را با صالحان داشته باشیم!

چهارشنبه
قاعده قضاوت

(1) با چه چیزی مورد قضاوت قرار خواهیم گرفت؟

الف: «این گونه سخن بگو و چنین کن، چنانکه باید بر اساس قانون آزادی داوری شوی» (یعقوش، 2:12)

در هر دادگاهی، متهمان طبق قانون محاکمه می شوند. این ابزاری است که تعیین می کند آیا آنها مجرم هستند یا نه. متخلفان محکوم هستند. در داوری بهشت هم همینطور است. مانند دادگاه های زمین، حکم قضاوت خدا قانون او، ده فرمان است. خداوند همیشه از انسانها انتظار وفاداری به شریعت خود را داشته است.

حضرت موسی در مورد نافرمانی قوم اسرائیل به موسی گفت: «تا کی از احکام و احکام من امتناع خواهی کرد؟» (معادل 16:28 عیسی به ما نمونه ای از اطاعت از او داد. او گفت: "من احکام پدرم را نگاه داشتم" (یوحنا 15:10) و او تأیید کرد که تا ابد به قوت خود باقی خواهد ماند. من برای نسخ نیامده ام، بلکه برای تحقق بخشیدن.

زیرا به راستی به شما می گویم تا آسمان و زمین از بین برود، یک ذره یا یک ذره از شریعت نمی گذرد تا همه چیز محقق شود.» (متی، 18، 17، 5)

خداوند اعلام می‌دارد که همه با شریعت او داوری خواهند شد: «زیرا هر که بدون شریعت گناه کرده باشد هلاک خواهد شد. و همه کسانی که تحت شریعت گناه کرده اند، توسط شریعت داوری خواهند شد. زیرا کسانی که شریعت را می شنوند در حضور خدا عادل نیستند، اما کسانی که شریعت را انجام می دهند عادل خواهند شد» (رومیان 2: 12، 13). و سخنان خدا تنها برای ارزیابی رفتار بیرونی ما مناسب نیست. «کلام خدا زنده و نیرومندتر و تیزتر از هر نیزه دولبه ای است که حتی تا شکاف روح و مفاصل و مغز استخوان نفوذ می کند و بیننده افکار و نیات است. دل» (عبرانیان 4: 12). بنابراین، تنها کسانی که دل‌هایشان پاکیزه است، در قضاوت شایسته حیات جاودانی شمرده می شوند. هدف کلام مسیح دقیقاً این است: آماده ساختن ما برای قضاوت: «پایان هر آنچه شنیده شد این است: از خدا بترسید و احکام او را نگاه دارید. زیرا این وظیفه هر مردی است. زیرا خدا هر کار و هر چیز پنهانی را، خواه نیک باشد و خواه بد، به داوری خواهد آورد.» (جامعه 14: 13، 14) ای کاش تسلیم کلام خدا شویم تا آماده شویم!

پنج شنبه

چگونه می توانیم در دادگاه تایید شویم

دیروز دیدیم که به قلبی پاک نیاز داریم تا در داوری بهشت برای زندگی ابدی مناسب بدانیم. اما واقعیت این است که امروز همه مردها قلب کثیفی دارند. و با مشاهده شرارت در میان مردم، بسیاری مانند ایوب اعلام می کنند: "چه کسی می تواند پاک را از ناپاک بیرون آورد؟ هیچ کس!" (ایوب 14: 4). اما آنچه برای انسان غیر ممکن است با خدا ممکن است. "برای خدا هیچ چیز غیر ممکن نیست" (لوقا 1: 37). داستان مریم مجدلیه درسی عینی است که چگونه عیسی می تواند گناهکاران را تغییر دهد و آنها را در داوری توجیه کند. او در همان عمل زنا گرفتار شده بود، و سپس با خشونت توسط خاخام های خشمگین، مشتاقانه برای سرپیچی از استاد عیسی به خشونت کشیده شده بود. «و چون او را در میان گذاشتند، به او گفتند: «استاد، این زن در همان عمل در حال ارتکاب زنا گرفتار شد، و موسی در شریعت به ما دستور داد که چنین زنانی سنگسار شوند. پس چی میگی؟» (یوحنا 8: 4، 5) او نمی توانست به چیزی جز اجرای حکمش امیدوار باشد. قانون مشخص بود.

شاهدان زیادی بر تخلف او وجود داشت. هیچ چیزی نمی توانست به نفع خود ارائه دهد. بهانه ای نیست.

بیچاره دهن باز نمیکنه دل پشیمان تنها امیدت به رحمت و محبت منجی است. ناامید نشد. او برای متفرق کردن متهمان اقدام کرد. گفت: هر که از شما بی گناه است اولین کسی باشد که به او سنگ بزنند. و دوباره خم شد روی زمین نوشت. وقتی این را شنیدند، یکی یکی رفتند، از بزرگتر شروع کردند و به آخری ختم کردند: فقط عیسی و آن زن که وسط بود باقی ماندند. و عیسی راست شد و جز آن زن کسی را ندید، به او گفت: ای ای زن، مدعیان تو کجا هستند؟ کسی شما را محکوم نکرد؟ و او گفت: هیچ کس، پروردگارا. عیسی به او گفت: «من هم تو را محکوم نمی‌کنم. برو و دیگر گناه نکن.» (یوحنا 8: 7-11) از روی رحمت خود، عیسی به عنوان یک مدافع حکیم عمل کرد. از زن توبه‌کار دفاع و پاکسازی کرد. عشق او توسط او احساس شد و او را به یکی از وفادارترین پیروان خود تبدیل کرد. «آنچه بود همان چیزی است که هست.» «عیسی دیروز و امروز همان است. اگر امروز خیلی گناه داریم، او همچنان مدافع و وکیل ماست. و نه فقط ما، بلکه همه کسانی که به او ایمان دارند.

(1 عیسی در داوری بهشت به نفع ما چه موضعی می گیرد؟)

ج: «ما یک وکیل نزد پدر داریم، عیسی مسیح، عادل. و او کفاره گناهان ماست و نه تنها گناهان ما، بلکه برای تمام جهان.»
(اول یوحنا، 2:1، 2)

(2 چگونه عیسی را وکیل خود کنیم؟)

ج: "هر که به او ایمان آورد محکوم نمی شود" (یوحنا، 3:18)

همه کسانی که با قلب خود به عیسی به عنوان تنها امید زندگی ابدی خود ایمان دارند، شرمند نخواهند شد. ناجی از آرمان آنها دفاع خواهد کرد، بر آنها غلبه خواهد کرد و آنها را نجات خواهد داد. آمین!

جمعه

اعتراف به عیسی

درست است که ما فقط باید به عیسی ایمان داشته باشیم تا او به عنوان مدافع ما عمل کند. اما ما باید بفهمیم که ثمرات باور واقعی چیست. به این ترتیب از تغذیه امید کاذب جلوگیری می کنیم. پدر یا مادری که واقعاً فرزند خود را دوست دارد، او را به عنوان فرزند خود در جامعه می پذیرد. همان کاری که کودک با والدینش می کند. او اعتراف می کند که پسر آنهاست و از آنها خجالت نمی کشد. حتی اگر فقیر باشند، از شرم در مقابل دوستان ثروتمندتر آنها را انکار نمی کند.

عیسی ما را به عنوان پسر پذیرفت. و به این ترتیب، او از ما انتظار دارد که او را به عنوان پدر ابدیت خود، نویسنده ایمان و دلیل امیدمان اعتراف کنیم. اگر او را دوست داشته باشیم و به او ایمان داشته باشیم، مطمئناً قبل از هرکسی که با او ارتباط برقرار می کنیم، ارتباط خود را با مسیح تشخیص خواهیم داد. و عیسی گفت: "هر که مرا در حضور مردم اعتراف کند، من نیز در حضور پدر خود که در آسمان است اعتراف خواهم کرد" (متی، 10:32) با گفتار و اعمال خود می توانیم به او اعتراف کنیم یا او را انکار کنیم. اگر امروز هنوز از او خجالت می کشیم و ایمان خود را پنهان می کنیم، از استهزاء دوستان یا آزار و تبعیض خویشاوندان می ترسیم، نمی توانیم انتظار داشته باشیم که او در بهشت ما را اقرار کند. اگر ما هیچ تمایلی به راه رفتن با او در اینجا روی زمین نداریم، چگونه از همراهی او در بهشت لذت خواهیم برد؟ عیسی خواسته‌های ما را درک می‌کند و به آن احترام می‌گذارد، و به همین دلیل است که در داوری آسمان به نام کسانی که از اعتراف کردن او در زمین امتناع می‌کنند، اقرار نمی‌کند. اگر چیزهای دنیا را ترجیح می دهید، او به حق انتخاب شما احترام می‌گذارد. فقط خدمات داوطلبانه را با انگیزه عشق بپذیرید. کسانی که در زمین به این امر اعتراف می‌کنند، در آسمان توسط او دفاع خواهند کرد.

شنبه

به کسانی که برنده می شوند

کتاب مقدس پر از وعده های پاداش برای کسانی است که پیروز می شوند. اگر چه ما سزاوار آن نیستیم، اما خداوند برای همه کسانی که در روی زمین با ایمان هستند، پاداشی آماده کرده است. همه افراد نجات یافته در بهشت موقعیت و کار یکسانی خواهند داشت. عیسی گفت: «پاداش من با من است تا هر کس را برحسب کارش جبران کنم.» (مکاشفه. 22:12) یوحنا که به آینده منتقل شد، گزارش داد که حتی شریکان «هر کس بر اساس اعمال خود داوری شدند» (مکاشفه. 20:13)

کارهای انسانها در کتابها ثبت شده است تا بتوان آنها را در قضاوت ارزیابی کرد: «یادبودی در پیشگاه او نوشته شد، برای کسانی که از خداوند می ترسیدند، و برای کسانی که نام او را به یاد می آوردند» (مالزی. 3:16)

نام همه ایمانداران به عیسی در کتاب زندگی نوشته شده است. در زمان قضاوت مشخص می شود که نام ما باقی می ماند یا از آن حذف می شود. «کسی که پیروز شود جامه سفید خواهد پوشید و نام او را از کتاب حیات محو نخواهم کرد. و نام او را در حضور پدرم و فرشتگان او اعتراف خواهم کرد» (مکاشفه. 3:5)

ما با کارها نجات پیدا نمی کنیم، بلکه توسط آنها قضاوت می شویم. این به این دلیل است که کارها نتیجه یا ثمره ایمان هستند. خداوند یک بار به موسی گفت که به مصر برود زیرا از او به عنوان ابزاری برای آزادی قوم اسرائیل استفاده خواهد کرد. مدرکی مبنی بر اینکه او معتقد بود کلام هنگام سفر به آنجا ارائه شد. هر که واقعاً ایمان آورد از عیسی اطاعت می کند.

پس اگر کسی از او اطاعت نکند، نشانه عدم ایمان است. یعقوب رسول نوشت: «ای انسان نادان، آیا می خواهی بدانی که ایمان بدون اعمال بی فایده است؟ ایمان خود را بدون اعمال نشان دهید و من ایمان خود را با اعمال خود به شما نشان خواهم داد» (یعقوبس. ۱۸، ۲۰:۱۲) ایمان فقط مسلک نیست، ضرب المثل «ایمان دارم»، بلکه اعتقادی است که در قلب ریشه دارد، که انسان را بر می انگیزد تا عیسی را تنها امید خود قرار دهد و از هر آنچه او دستور می دهد اطاعت کند. با ایمانی مانند این، مرد ناپینایی که دستور عیسی را برای شستن چشمان خود در حوض سیلوام دریافت کرد، شفا یافت. او کلام را باور کرد، اطاعت کرد و خداوند او را بازگرداند.

قضاوت خدا انجیل را لغو نمی کند. این تعلیم که ما با ایمان نجات یافته ایم را تغییر نمی دهد. این فقط تعیین می کند که چه کسی ایمان واقعی برای نجات داشته است.

(1) چه طبقه ای از مردم وارد ملکوت بهشت می شوند؟

ج.: «نه هر کس که به من می گوید: پروردگارا، پروردگارا! اما هر که اراده پدر من را که در آسمان است انجام دهد، به ملکوت آسمان داخل خواهد شد» (متی. 7:21)

انجام دهندگان کلام نجات خواهند یافت. و ما فقط در صورتی می توانیم از آن اطاعت کنیم که به عیسی ایمان داشته باشیم، به قدرتی که او به ما می دهد تا آن را در زندگی خود به انجام برسانیم. باشد که ما به کلام ایمان بیاوریم و آثار ما گواه این امر باشد! باشد که ما با ایمان به او پیروز باشیم!

درس - 5 اولین پیام فرشته - خالق را پرستش کنید
آیه طلایی: «او را بپرستید که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌های آب را آفرید» (Apoc. 14:7)

یکشنبه خالق کیست؟

اولین پیام فرشته به ما دستور می دهد که خالق را بپرستیم. بر اساس کتاب مقدس، موجودی به تنهایی همه چیز را آفرید: «خداوند، نجات دهنده شما، که شما را از رحم مادر آفرید، چنین می گوید: من خداوند هستم که همه چیز را می سازم، که تنها آسمانها را گسترانده و زمین را گسترانده است. [چه کسی با من بود؟]» (اشعیا 44:24) «خدا... اوست... که تنها آسمانها را گسترانده است... که اورس، شکارچی، و پلایدها و اتاق های جنوب را ساخته است. که کارهای بزرگ و غیرقابل بررسی و شگفتی های غیرقابل شمارش می کند» (ایوب 9، 8، 5، 2:9) «در ابتدا خدا آسمانها و زمین را آفرید» (پیدایش 1:1)

اگرچه او همه چیز را به تنهایی آفرید، اما خدا یک همراه با او داشت - مسیح. "او در ابتدا با خدا بود... بدون او هیچ چیز ساخته نشد" (یوحنا 1:2، 3) «زمانی که به دریا حد و مرزش داد تا آب فرمانش را نشکست. هنگامی که او پایه های زمین را بنا کرد، من با او بودم و شاگرد او بودم» (امثال 8:29، 30) «پسر خدا با پدرش همراه بود و در روند خلقت شرکت داشت. "جهان به وسیله او ساخته شد" (یوحنا 1:10) اما او خالق نبود، بلکه ابزاری بود که خدا همه چیز را به وسیله آن آفرید. "همه چیز به وسیله او ساخته شد" (یوحنا 1:3) او کلمه یا کلمه است (یوحنا 1:14) کلام خلاق پدر در دهان او بود و قدرت خلاق در اختیار او بود. به همین دلیل است که کتاب مقدس می گوید که «در او»، در مسیح، «همه چیز آفریده شد» (کولسیان 1:16) اما سرچشمه همه چیز خدا بود. او خالق است، کسی که همه چیز را به تنهایی و به وسیله مسیح خلق کرد. ساکنان آسمان تصدیق می کنند: «ای خداوند ما و خدای ما، تو لایق جلال و عزت و قدرت هستی. زیرا تو همه چیز را آفریدی و به اراده تو موجود و آفریده شد» (مکاشفه 4:11) «مکاشفه، موجود ابدی، خالق همه چیز، شایسته پرستش و پرستش عالی ماست. بیا عبادت کنیم و سجده کنیم. در برابر خداوندی که ما را آفرید زانو بزنیم» (مزمور 95:6)

(1) خالق کیست؟

پاسخ: «در ابتدا خدا آسمانها و زمین را آفرید» (پیدایش 1:1)

دوشنبه (1) چند خدا وجود دارد؟

پاسخ: «آیا شما معتقدید که خدا یکی است؟ تو خوب می کنی» (یعقوب 2:19)

از پیدایش تا مکاشفه، ارجاعات به خدا که در کتاب مقدس یافت می شود، همیشه به صورت مفرد، یعنی به یک شخص، انجام می شود. آیه اول کتاب مقدس می گوید: "در ابتدا خدا آفرید" (پیدایش 1:1) نمی گوید «خدا را خلق کردند» (جمع)، بلکه خدا را آفریدند مفرد. این در سراسر کتاب مقدس تکرار شده است:

«و خدا گفت انسان را به صورت خود بسازیم» (پیدایش 1:26) توجه داشته باشید که کتاب مقدس بیان می کند: «و خدا گفت» و نه «گفتند خدا». آیه نشان می دهد که چگونه یک شخص،

خداوند شخص دیگری را دعوت می‌کند: «انسان را به صورت خود بسازیم». دیروز مطالعه کردیم که مسیح کسی بود که با خدا در خلقت شرکت کرد. سپس می‌فهمیم که این آیه خدا را یک شخص معرفی می‌کند که به مسیح، پسرش می‌گوید: "انسان را به صورت خود بسازیم".

هنگامی که خدا شریعت خود را به مردم تسلیم کرد، خود را نیز به عنوان یک شخص معرفی کرد: "به جز من خدایان دیگری نخواهید داشت" (خروج 20:3). «پیش از ما»، «پیش از من». مثلاً اگر کسی به یک لیوان نگاه کند و بگوید: «برای من است»، هیچ‌کس فکر نمی‌کند که لیوان برای یک گروه سه نفره است. فقط برای یک نفر است.

این مفهوم که خداوند یک نفر است، نه دو یا سه نفر، برای رسولان چنان واضح بود که چندین بار در نوشته‌های خود آن را تکرار کردند:

«خدای واحد و میانجی است میان خدا و انسانها، یعنی انسان مسیح عیسی» (اول تیم. 2:5).

"خدای واحد و پدر همه که بر همه است" (افسیان. 4:6)

"اما برای ما یک خدا وجود دارد، پدر" (اول قرنتیان. 8:6) و به شما؟

سه‌شنبه

(1 تنها خدا کیست؟)

ج: «پدر، زمان فرا رسیده است. پسر را جلال بده... و این است حیات جاودانی تا تو را که تنها خدای حقیقی و عیسی مسیحی را که فرستادی بشناسند» (یوحنا. 17:3)

عیسی به طور مثبت اظهار داشت که پدرش تنها خداست. کلمه "بی نظیر" به ما می‌فهماند که دیگری وجود ندارد. غیر از پدر، خدایی وجود ندارد. عیسی در صحبت با فریسیان گفت: "گفتم من پسر خدا هستم" (یوحنا. 10:36) هیچ کس بهتر از او نیست که او را تعریف کند. بنابراین، از سخنان خود او می‌فهمیم که:

"خدای واحد است، پدر"

"پسر خدا وجود دارد، خداوند عیسی مسیح." ایمان رسولان این بود:

"اما برای ما یک خدا وجود دارد، پدر" (اول قرنتیان. 8:6)

«فیض، رحمت، سلامتی از جانب خدای پدر و از عیسی مسیح پسر پدر» (دوم یوحنا. 1:3)

ما نمی‌توانیم از آیات دیگری از کلام خدا برای مخالفت با مکاشفه خود عیسی استفاده کنیم. در اینجا به آیات کتاب مقدس اشاره می‌کنیم که در آنها کلمه "خدا" مرتبط با عیسی است. خواننده بی دقت ممکن است بفهمد که کتاب مقدس نشان می‌دهد که عیسی یک خدا است. اما کتاب مقدس الهام شده با خود تناقض ندارد. به نظر می‌رسد که نویسندگان هنگام انجام ترجمه‌های مختلف از کتاب مقدس، کلماتی را انتخاب می‌کردند که در آنها

درک می کنند، آنها بهتر هستند زیرا با اعتقاد خود هماهنگ هستند. بنابراین، آنها به تحریف آنچه در اصل واضح بود پایان دادند. ترجمه ها در نهایت تفاوت های کوچکی در رابطه با کتاب مقدس اصلی داشتند و خواننده را گمراه کردند. اما هر کس به سخنان عیسی در مورد این موضوع پایبند باشد، دلیلی برای اشتباه کردن ندارد. عیسی گفت: "من... حقیقت هستم" (یوحنا 14:6) و تعیین کننده همه حقیقت است. و به یاد آورید که چه فرمود:

درباره پدر:

پدر، زمان فرا رسیده است. پسر را جلال بده... و این است حیات جاودانی تا تو را که تنها خدای حقیقی و عیسی مسیحی را که فرستادی بشناسند» (یوحنا 17:3)

درباره خودش:

"گفتم من پسر خدا هستم" (یوحنا 10:36)

بسیاری فکر می کنند که عیسی همان گونه که پدر است خدا بود. اما خود عیسی گفت که پدر از او بزرگتر است. بیایید متن یوحنا 14:28 را بخوانیم:

عیسی پاسخ داد: پدر بزرگتر از من است. یوحنا 14:23، 28

چهارشنبه

ترجمه های مدرن و سردرگمی های مدرن

در مطالعه دیروز ما مکاشفه عیسی را در مورد پدرش تنها خدا و او پسرش دیدیم. ما در مورد وجود متن هایی اظهار نظر کردیم که همانطور که در برخی از ترجمه های کتاب مقدس آمده است، منجر به خطا می شود. آنها عبارتند از: اول یوحنا 7: 5 رومیان 9:5 تیطس 2:13؛ 4 یوحنا 1:1؛ یوحنا 1:18؛ عبرانیان 8: 1 ما در مورد برخی از آنها نظر خواهیم داد و وفادارترین ترجمه را به اصل ارائه خواهیم کرد. و با تعالیم مسیح در این زمینه هماهنگ است.

اول یوحنا 5:7

عبارتی که در آیه آمده است که می گوید: «سه نفر در زمین شهادت می دهند - پدر و روح القدس و آن سه یکی هستند» - در اصل کتاب مقدس وجود ندارد. احتمالاً این متن در کتاب مقدسی که در دست دارید در گروه مربع ظاهر می شود (این علامت: [_ _] و تفسیر کتاب مقدس اورشلیم کاملاً روشن می کند که متن متعلق به اصل نیست - نگاه کنید به:

«متن 7-8 در Vulg.de یک برش (در اینجا در پرانتز) اضافه شده است که از mss یونان باستان، نسخه های باستانی و بهترین mss Vulg وجود ندارد، که به نظر می رسد براق حاشیه ای است که بعداً در متن معرفی شده است: «زیرا سه نفر هستند که شهادت می دهند (در آسمان: پدر، کلام و روح القدس، و این سه نفر یکی هستند، و سه نفر بر روی زمین شهادت می دهند): روح، آب و خون، و اینها. سه یکی هستند.»

کتاب مقدس اورشلیم، چاپ سوم، 2004 ص. 2132، 2133 (کامنت پاورقی اول یوحنا - 7: 5 تأکید اضافه شده است)

متن را مطابق با وفادارترین نسخه اصلی بدون افزودن جمله بالا در زیر ارائه می‌کنیم:

«زیرا سه تا هستند که شهادت می‌دهند: روح، آب و خون، و هر سه در یک هدف متحد می‌شوند.» اول یوحنا 5:7

متن اول یوحنا 7: 5 با بخشی اضافه شده توسط انسان، که متعلق به اصل نیست، توسط بسیاری به عنوان دلیلی بر کتاب مقدس بودن آموزه تثلیث ارائه شده است.

اما وقتی آیه را بدون متن اضافه می‌خوانیم، کاملاً مشخص می‌شود که تثلیث وجود دارد. فقط از روح خدا، آب و خون صحبت می‌کند.

وفادارترین ترجمه اصل از دیگر متون بحث برانگیز را برای مراجعه شما تقدیم می‌کنیم. برای مطالعه عمیق‌تر این موضوع و تفسیر تمام آیات زیر با توجه به اصلها، مطالعه کتاب «اما برای ما فقط یک خدا وجود دارد، پدر» که توسط Editora 4 Anjos منتشر شده است را توصیه می‌کنیم.

"آنها پدرسالاران هستند و مسیح نیز از آنها فرود می‌آید. ستایش خدای همیشه که بر همه چیز است!" رومیان 9: 5

"به امید امید مبارک و ظهور جلال خدای بزرگ خود و نجات دهنده ما عیسی مسیح" تیطس 2:13

«هیچ‌کس خدا را ندیده است. پسر یگانه که در آغوش پدر است، کسی است که او را آشکار کرد.» یوحنا 1:18

"زیرا افراد خاصی که مدتها قبل به این محکومیت محکوم شده بودند، با تقلید وارد شده اند، مردان بی خدا، که فیض خدای ما، یگانه فرمانروای ما، و خداوند ما عیسی مسیح را به خواری تبدیل می‌کنند." یهودا 4.

"در ابتدا کلمه بود و کلمه در خدا بود و خدا کلمه بود و او در ابتدا در خدا بود" یوحنا 1:1

"تخت تو از آن خداست تا ابدالابد" (عبرانیان - 8: 1 رونویسی مزمور. 6: 45)

پنج شنبه

روح مقدس

اعتقاد رایج مسیحیت این است که روح القدس خدا، سومین شخص تثلیث است. اما چیزی که بسیاری نمی‌دانند این است که کلمه "تثلیث" حتی در کتاب مقدس وجود ندارد. اصل آن بت پرستی است. این از فرقه‌های مصریان، بابلی‌ها، آشوری‌ها، ایرانی‌ها و رومی‌ها می‌آید و پس از تبدیل امپراطور کنستانتین مسیحیت به دین رسمی توسط رومیان به کلیسای مسیحی خواری معرفی شد.

امپراتوری در آن زمان بود که کلیسای مسیحی تبدیل به کاتولیک (به معنای جهانی) شد و نام «حواری» و «رومی» را حفظ کرد زیرا دین رومیان بود. از این رو نام کلیسای حواری کاتولیک رومی است که تا به امروز باقی مانده است. این نتیجه آمیختگی دین بت پرستی است که دستور قساوت های عظیم (حتی قربانی کردن کودکان برای خدایان) و پرستش خورشید را با دین ناب مسیحی می داد. در اینجا دکتترین اساسی آن است:

«راز تثلیث آموزه اصلی ایمان کاتولیک است. تمام آموزه های دیگر کلیسا بر این اساس است.» (راهنمای کاتولیک امروزی، صفحه 11).

مخالفان ما (پروتستانها) گاهی ادعا می کنند که هیچ عقیده ای که به صراحت در انجیل بیان نشده است را نباید جزم کرد... اما خود کلیساهای پروتستان عقایدی را به عنوان تثلیث پذیرفته اند که در اناجیل هیچ مرجع دقیقی برای آن وجود ندارد. - (Revista Vida کاتولیک، 10/30/50)

همچنین کتاب مقدس اعتقاد به روح القدس را به عنوان خدا مجاز نمی داند. وجود خود را به طور مثبت تأیید می کند. اما هیچ جا او را به عنوان یک شخص یا خدا معرفی نمی کند. عیسی آن را به یک نفس تشبیه کرد:

"و چون این را گفت، بر آنها دمید و به آنها گفت: روح القدس را دریافت کنید" (یوحنا، 20:22)

عیسی خود را به عنوان روح معرفی کرد:

«اینک، من بر در ایستاده ام و در می زنم. اگر کسی صدای من را بشنود و در را بگشاید، نزد او می آیم و با او غذا می خورم و او با من... هر که گوش دارد، آنچه را که روح به کلیساها می گوید بشنود» (مکاشفه، 3:20، 22).

پولس در اظهار نظر در مورد وضعیت یهودیانی که منجی را نپذیرفتند، چنین گفت عیسی روح است:

اما درک آنها سخت تر شد. زیرا تا امروز، هنگامی که عهد قدیم خوانده می شود، همان حجاب باقی می ماند، و به او آشکار نمی شود که در مسیح لغو شده است. آری، تا امروز، هرگاه موسی خوانده می شود، پرده ای بر دل هایشان کشیده می شود. اما اگر یکی از آنها به درگاه خداوند روی آورد، حجاب او برداشته می شود. تا اینجا بیان می کند که وقتی یهودی به خداوند عیسی گروید، پرده ای که درک او را پنهان می کرد از بین می رود. سپس توضیح می دهد: «الآن خداوند روح است» (دوم قرنتیان، 3:14-17). خداوند عیسی روح است.

جمعه

تسلی دهنده

«و من از پدر خواهم خواست و او یاور دیگری به شما خواهد داد تا تا ابد با شما باشد، روح راستی که جهان نمی تواند او را بپذیرد، زیرا او را نمی بیند و نمی بیند.»

او را می شناسد؛ شما او را می شناسید، زیرا او با شما ساکن است و در شما خواهد بود.» یوحنا 17، 14:16

عیسی به شاگردان گفت که آنها از قبل تسلی دهنده، روح حقیقت را می شناختند و دلیل آن را بیان کرد:

"شما او را می شناسید، زیرا او با شما ساکن است و در شما خواهد بود." یوحنا 14:17

عیسی کسی بود که با آنها زندگی می کرد. او به شاگردان این امکان را داد تا بفهمند که وقتی از تسلی دهنده صحبت می کند، از خودش صحبت می کند. کلمات زیر این ایده را تقویت می کند:

«من شما را یتیم نمی گذارم، نزد شما خواهم آمد.» یوحنا 14:18

در اینجا عیسی برای شاگردان روشن کرد که او کسی است که به عنوان تسلی دهنده باز خواهد گشت. اما هنوز هم ممکن است فکر کنیم که او به آمدن دوم خود اشاره می کند. عیسی برای جلوگیری از رسیدن شاگردان به چنین نتیجه ای، تصریح می کند:

«اما برای مدتی کوتاه، و جهان دیگر مرا نخواهد دید. اما تو مرا خواهی دید. چون من زنده ام، تو هم زنده خواهی بود.» یوحنا 14:19

کتاب مقدس اعلام می کند که وقتی عیسی برای بار دوم به زمین می آید، "هر چشمی او را خواهد دید" (مکاشفه 7: 1). این شامل همه افراد در جهان می شود. اما عیسی هنگام صحبت از آمدن تسلی دهنده گفت: «جهان دیگر مرا نخواهد دید. اما تو مرا خواهی دید.» بدیهی است که منظور او آمدن دوم خود به زمین نبود، بلکه به آمدنش به عنوان تسلی دهنده بود. آن وقت است که فقط مؤمنان او را پذیرا می شوند. کلمه Spirit با توجه به بافت هر قسمت با معانی مختلفی استفاده می شود. با این حال، هنگامی که به تسلی دهنده موعود اعمال می شود، به خدایی به نام «روح القدس» اشاره نمی کند، بلکه به خود مسیح اشاره می کند. روح "خدای سوم" نیست، و نه "شخص سوم تثلیث". "خدای واحد است"، یک شخص، "پدر" (اول قرنتیان 8:6).

نه دوتا نه سه

شنبه

غسل تعمید واقعی و خدای یگانه

بسیاری بر ایده تثلیث بر اساس متی 28:19 اصرار دارند:

"تعمید آنها به نام پدر و پسر و روح القدس". به نظر می رسد که این متن با متن اصلی مطابقت ندارد. بر اساس دقیق ترین تحقیق در مورد نسخه های اصلی، متن صحیح همان است که در یادداشت های نویسندگان قرن سوم، اوسیبوس قیصریه ای آمده است.

او متی 28:19 را اینگونه ارائه می کند:

"پس بروید و شاگرد بسازید... آنها را به نام من تعمید دهید" متی 28:19 مطابق با اصل.

هر دانشجوی کتاب مقدس که متواضعانه شواهد را با هم مقایسه کند، می تواند تأیید کند که نسخه فوق صحیح است، زیرا تنها نسخه ای است که با ذکر تعمید ذکر شده در کتاب اعمال رسولان هماهنگ است. همه آنها به تعمید به نام عیسی اشاره می کنند. ما به عنوان نمونه به اعمال رسولان 2:37 و 38 اشاره می کنیم:

(ارسلان با اطاعت از دستور عیسی به چه نامی تعمید دادند؟)

ج: «و پطرس به آنها گفت: توبه کنید و هر یک از شما به نام عیسی مسیح برای آمرزش گناهان تعمید دهید و عطای روح القدس را دریافت خواهید کرد. ... پس کسانی که با کمال میل کلام او را پذیرفتند، تعمید یافتند. و در آن روز تقریباً سه هزار روح اضافه شد. ...

ترس در هر جانی بود و عجایب و نشانه های بسیاری توسط رسولان انجام می شد. اعمال رسولان ۴۳، ۴۱، ۲:۳۸

(2) چند غسل تعمید وجود دارد؟

پاسخ: «خداوند واحد، ایمان واحد، تعمید واحد» افسسیان 4: 5

خداوند موعظه تعمید به نام عیسی را برکت داد به گونه ای که سه هزار روح تعمید یافتند. واضح است که خداوند مهر تایید خود را بر موعظه گذاشته است. این غسل تعمید بود که خداوند تأیید کرد، و تمام تعمیدهای دیگر در اعمال رسولان نیز به این نام انجام شد - نام عیسی. بنابراین، همه کسانی که روحانی هستند می توانند با خیال راحت نتیجه بگیرند که این تعمید اعلام شده در متی 28:19 بود.

عیسی دستور تعمید را «به نام من» داد. رسولان اطاعت کردند و «به نام عیسی» تعمید را موعظه کردند. و خداوند موعظه این غسل تعمید را برکت داد و در اولین باری که اعلام شد، سه هزار روح اضافه کرد. بنابراین، می توان دریافت که متن "تعمید آنها به نام پدر، پسر و روح القدس" که در انجیل امروزی ما آمده است، یک تقلب حتی وحشتناک است، زیرا هیچ چیزی برای حمایت از آن وجود ندارد. بخش دیگری از کلمه. این مانند نت بدون کلید در موسیقی است: با تمام آیاتی که به این موضوع در کتاب مقدس می پردازند در تضاد است.

همانطور که از مطالعه کتاب مقدس می بینیم، این استدلال که تثلیث وجود دارد، بر اساس متی 28:19 به زمین می افتد و تنها حقیقتی که توسط مسیح نازل شده و توسط رسولان موعظه شده است، می درخشد. آنها گفتند: "زیرا اگر چه در آسمان و چه در زمین عده ای خدایان نامیده می شوند [چون خدایان بسیار و اربابان بسیار هستند]، اما برای ما یک خداست، پدر" (اول قرنتیان 8: 6، 5 و 8 در ندای پیام فرشته اول: "او را بپرستید که آسمان و زمین و دریا و چشمه های آب را آفرید" (مکاشفه 14:7) ما دعوتی را می بینیم که خدای یگانه خالق را پرستش کنیم. ما عیسی را به عنوان نجات دهنده خود می پرستیم. بسیاری او را بدون گناه پرستش کرده اند، و ما می توانیم این کار را انجام دهیم. اما ما فقط پدر را به عنوان خالق می پرستیم.

(3) پرستندگان واقعی چه کسی را پرستش خواهند کرد؟

ج: «اما ساعتی فرا می رسد و اکنون فرا رسیده است که پرستندگان واقعی پدر را در روح و حقیقت پرستش خواهند کرد. زیرا پدر به دنبال کسانی است که او را بپرستند» (یوحنا 20:23) آیا شما در میان آنها خواهید بود؟